12 ΜΑΡΤΙΟΥ 2023

† ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Γρηγορίου, Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, τοῦ Παλαμᾶ.

τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς (†818), Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου, (†604), τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων, Φινεές τοῦ Δικαίου, (†1430 π.Χ.), Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου (†1022).

Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν Ϛ΄

(Τ.Μ.Ε., διατάξεις Τριῳδίου §§ 35 -37))

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ

Ὁ Διάκονος

Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Ἀ μήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμός ργ' (103ος)

Ε ὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς Σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς Σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων Σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησεν σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς Σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα, ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτήν.
Πάντα πρὸς Σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος Σου αὐτοῖς, συλλέξουσι.

Ἀνοίξαντός Σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ Σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσι.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά Σου καὶ κτισθήσονται καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
ᾎσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα Σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀ λληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια. Δόξα Σοι ὁ Θεός (τρίς) Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Διάκονος.

Ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός (μεθ' ἑκάστην δέησιν).

Ἦχος Νη

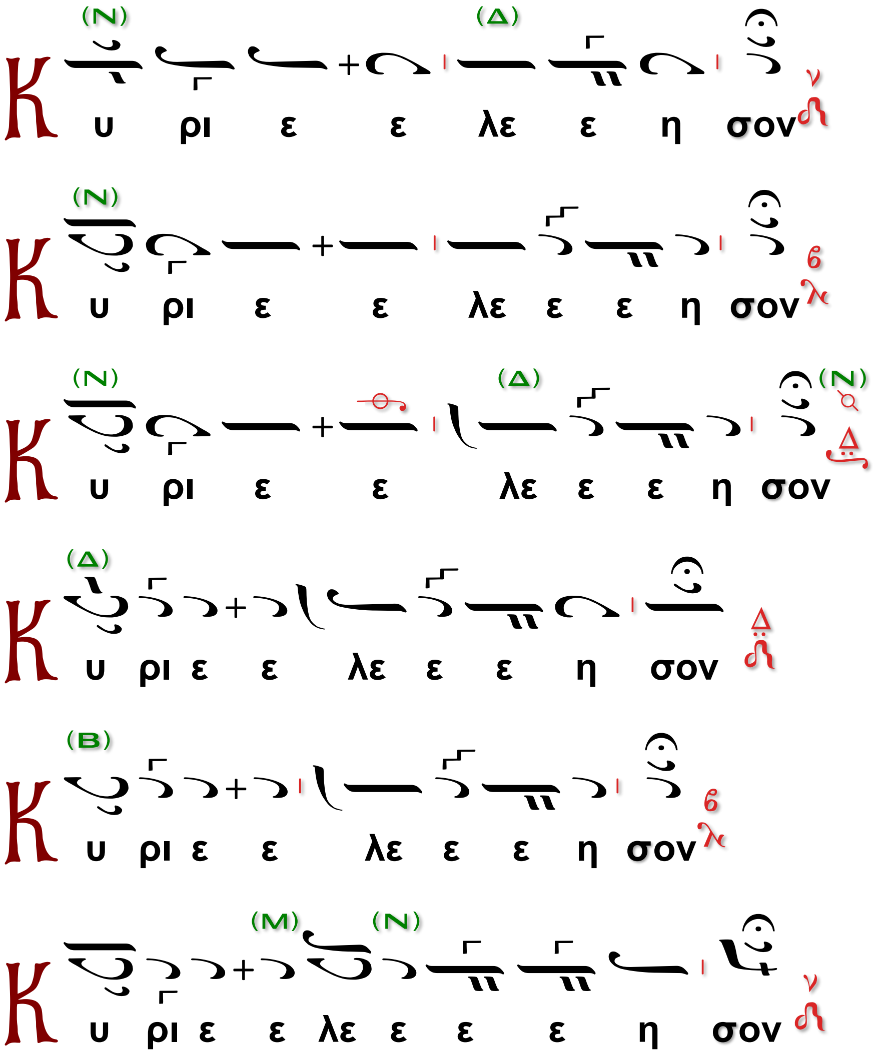

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

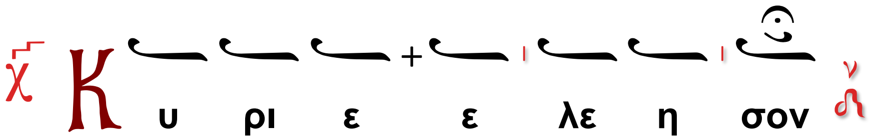

Ἀθ. Καραμάνη († 2012)

Ἦχος Νη

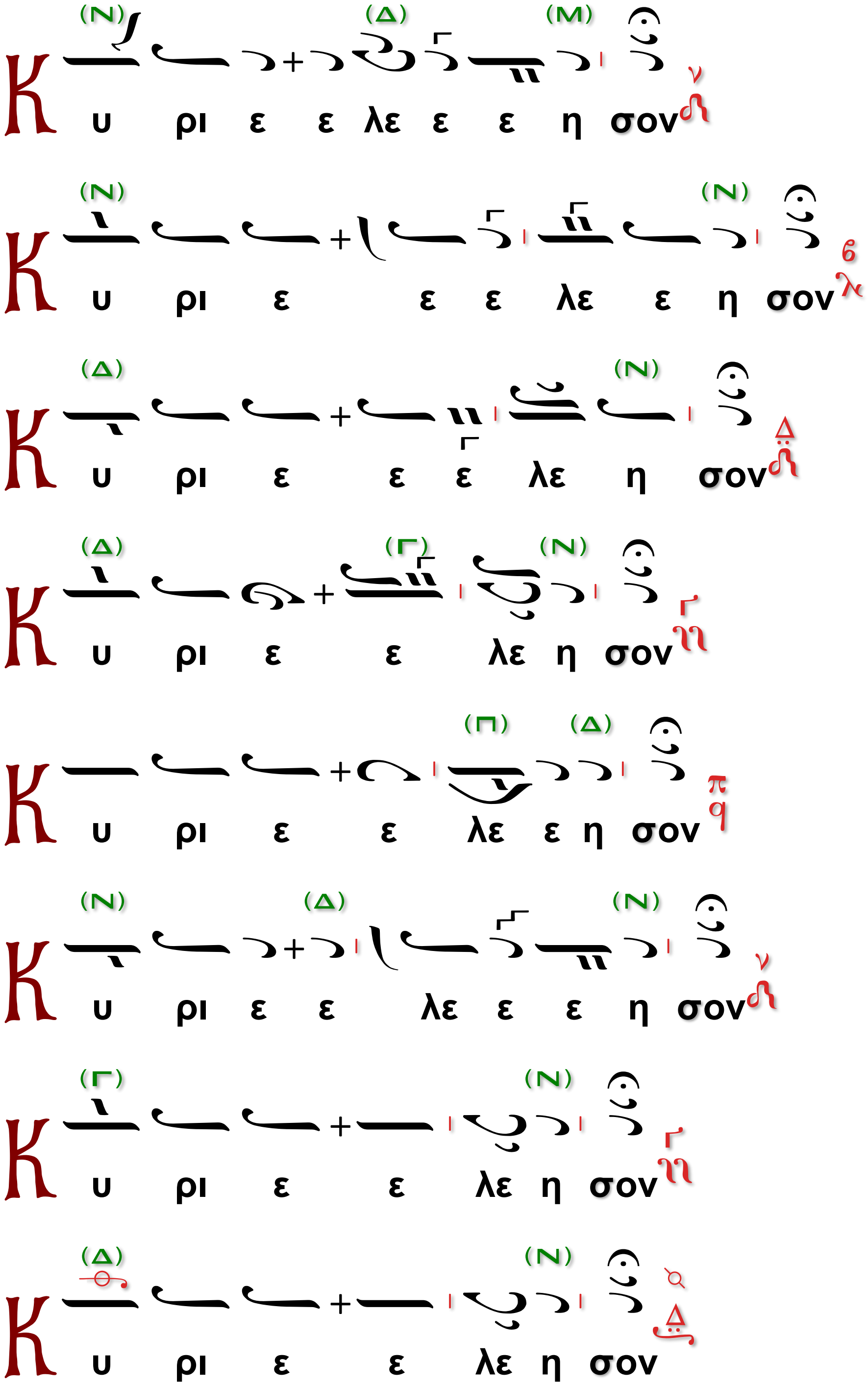

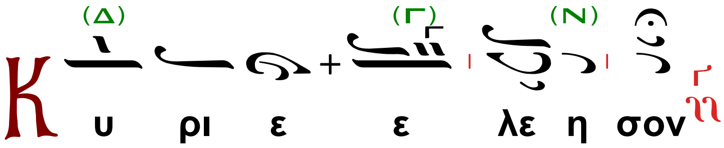

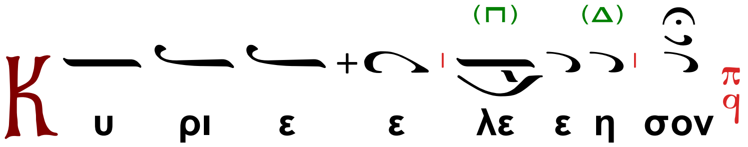

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον…

Ὁ β΄ χορός·

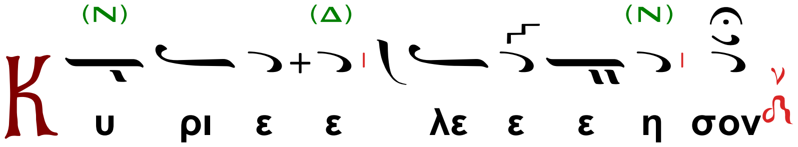

Ὁ διάκονος·

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α΄ χορός·

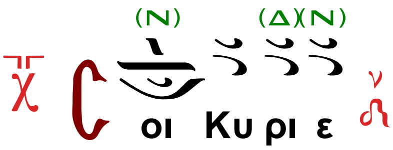

Ὁ Ἱερεύς

Ὅ τι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις ...

Ἦχος Πα

Ὁ α΄ χορός·

Ψαλμὸς ρμ΄ (140)

Κ υ ρι ι ι ε ε κε ε κρα α ξα α α προς Σε ει
σα α α κου ου σον μου ει σα κου σο ο ον μου κυ ρι ι ι
ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προς Σε ε ε ει σα α
α α κου ου ου σο ο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η η
τη ης δε η η σε ωω ω ως μου εν τω κε κρα γε ε
ναι αι αι με προς Σε ε ε ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
υ ρι ι ι ι ε

Ὁ β΄ χορός·

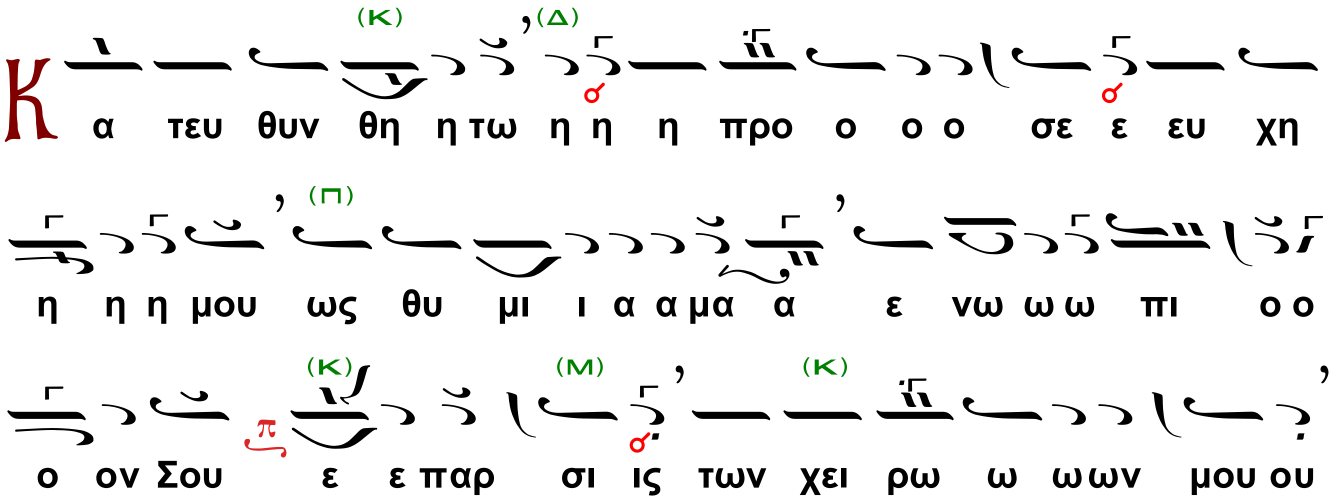
Κ α τευ θυν θη η τω η η η προ ο ο ο σε ε ευ χη
η η η μου ως θυ μι ι α α μα α ε νω ω ω πι ο ο
ο ον Σου ε ε παρ σι ις των χει ρω ω ωων μου ου

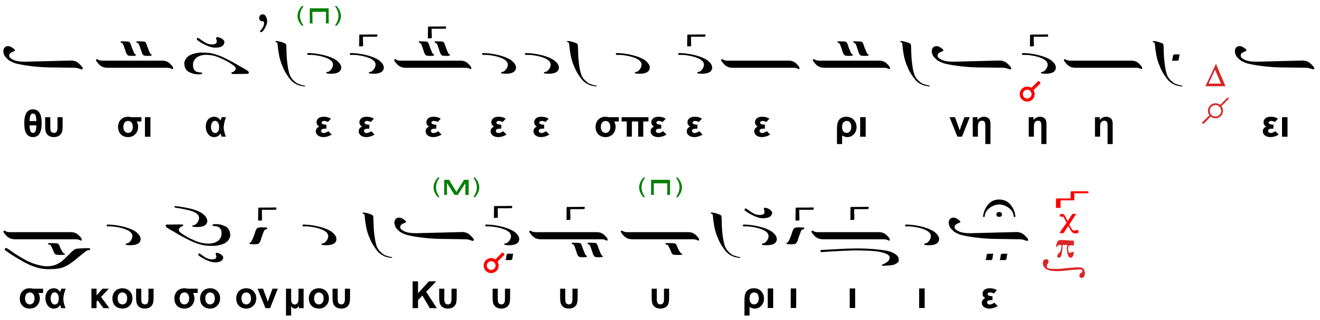

Καὶ κατόπιν, ἀντιφωνικῶς ὑπὸ τῶν δύο χορῶν

(Οἱ στίχοι αὐτοὶ τῶν ψαλμῶν ρμ´ και ρμα´, ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως παραλείπονται.)

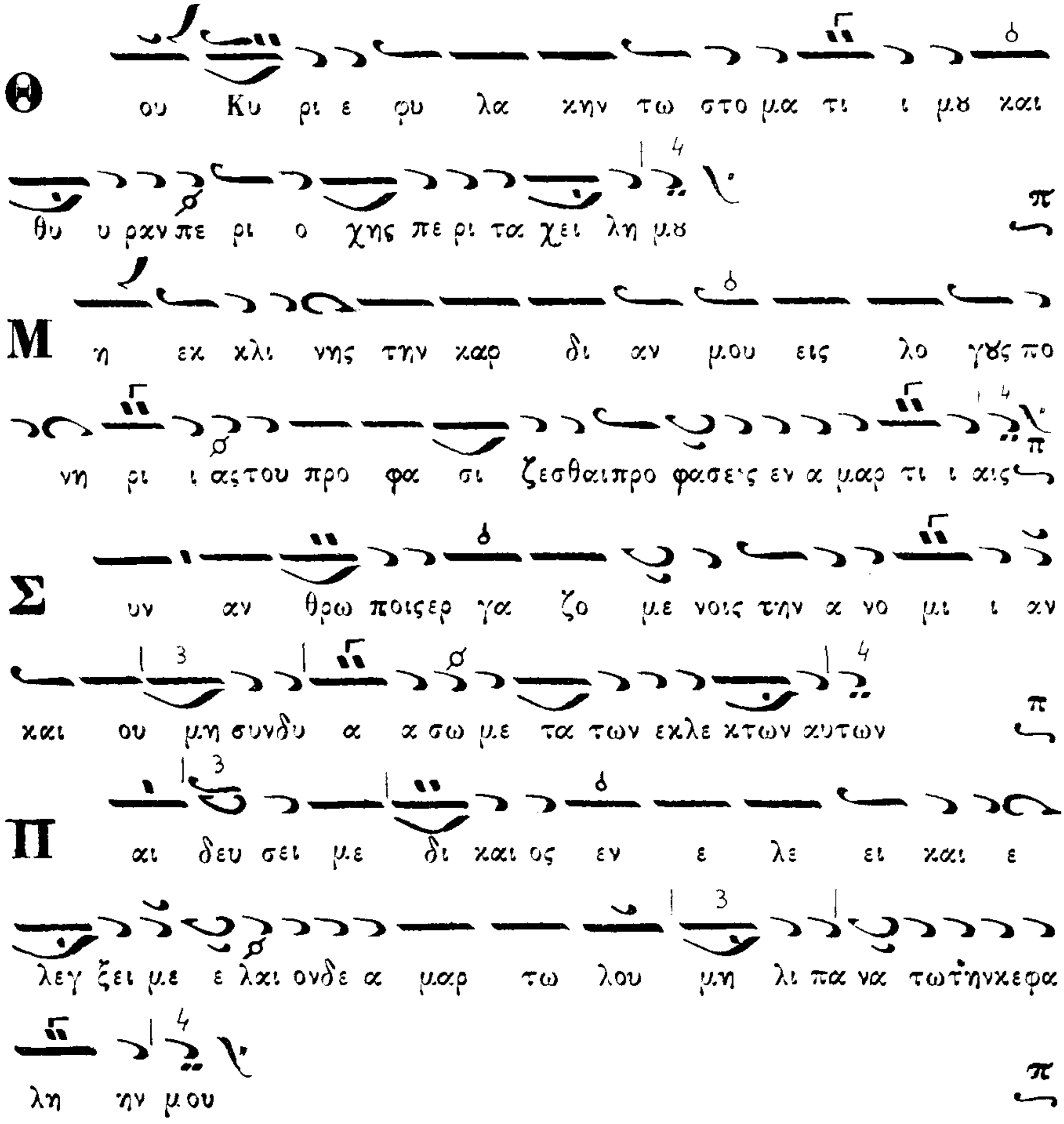

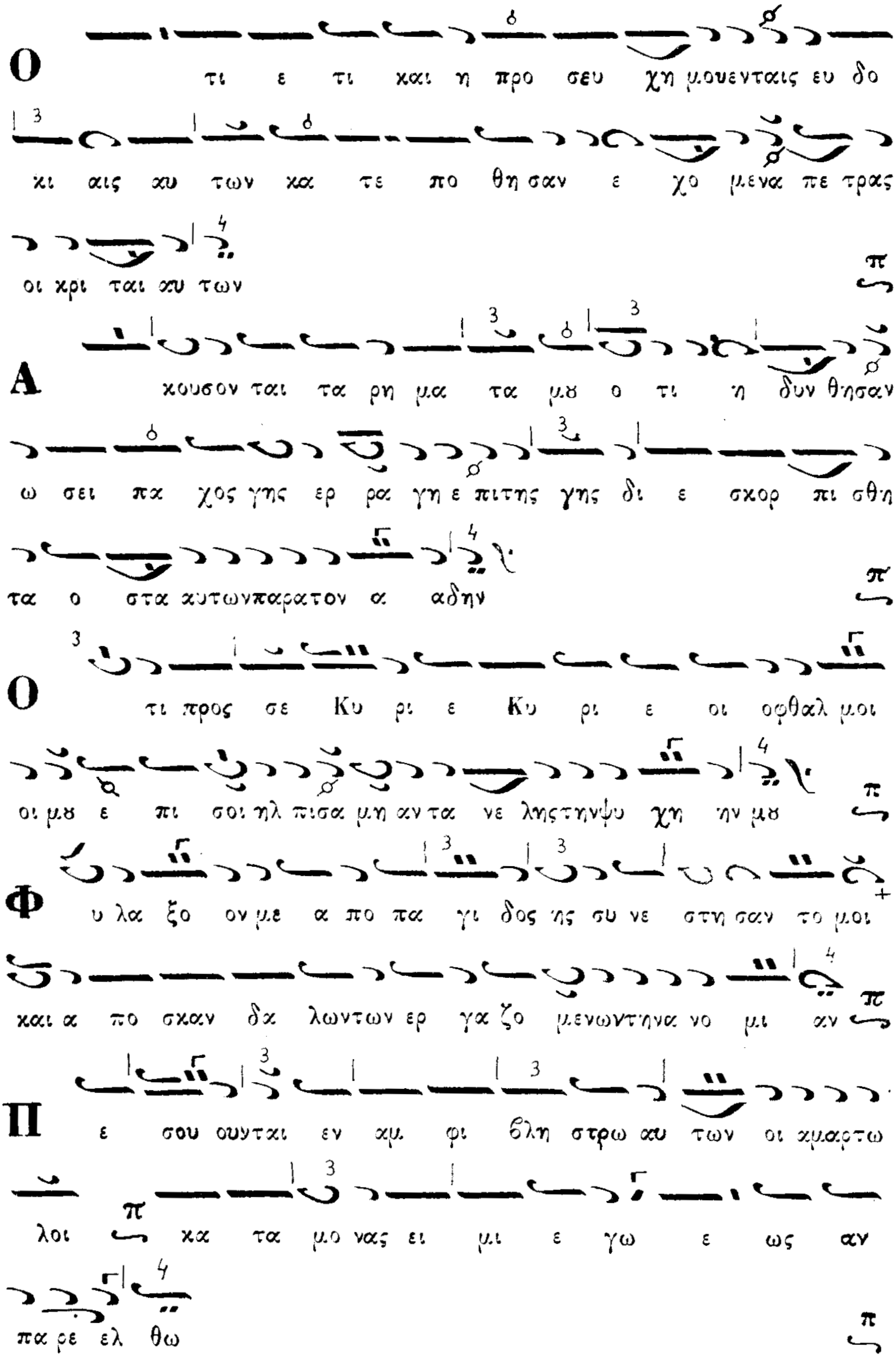

Ψαλμὸς ρμα΄ (141)

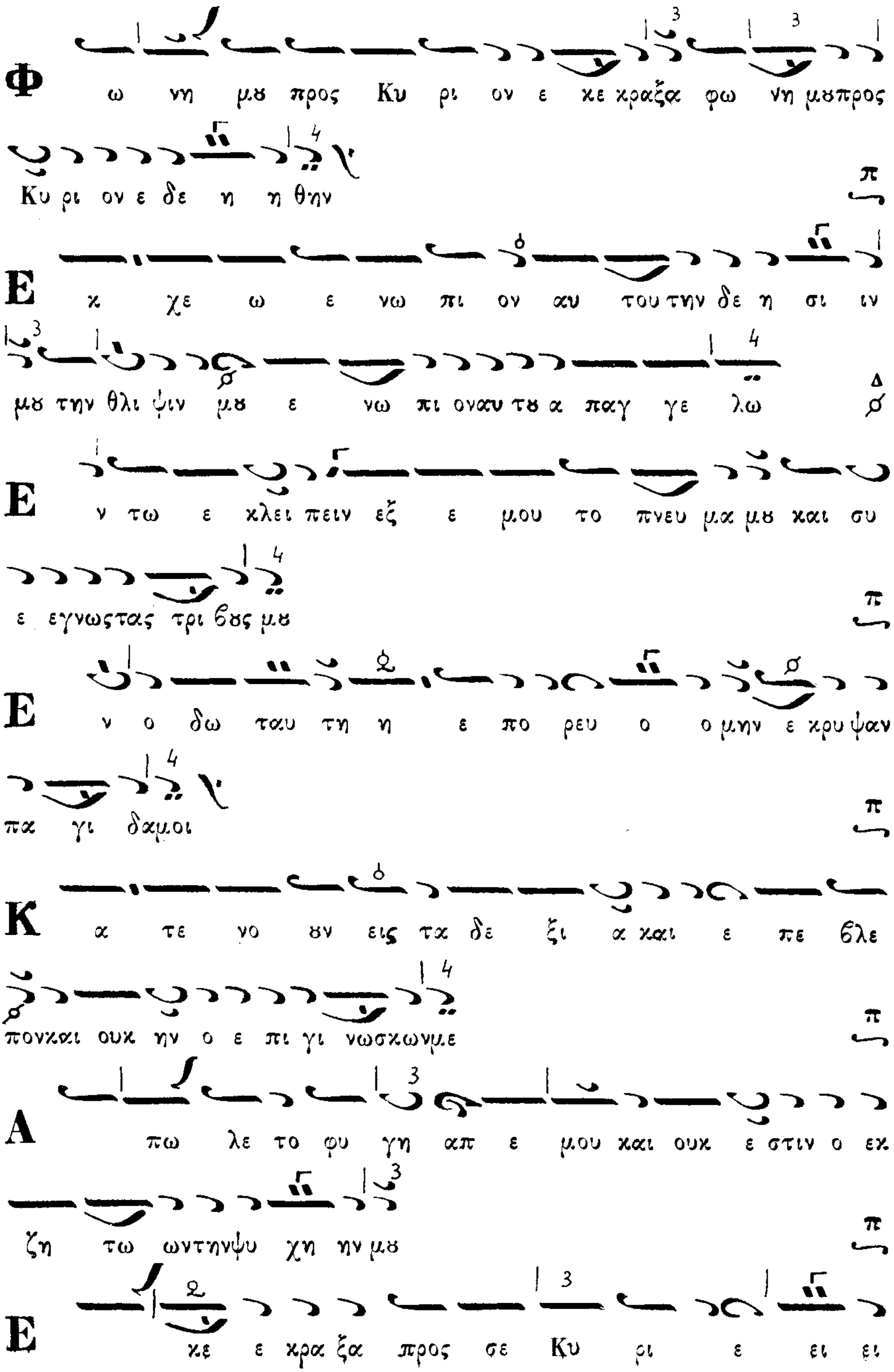
Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κραξα φω νη μου προς
Κυ ρι ον ε δε η η θην
π
Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω
Δ
Ε ν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
ε εγνωστας τρι βους μου
π
Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ ψαν
πα γι δα μοι
π
Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε
πον και ουχ ην ο ε πι γι νωσκων με
π
Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουχ ε στιν ο εκ
ζη τω ων την ψυ χη ην μου
π
Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει

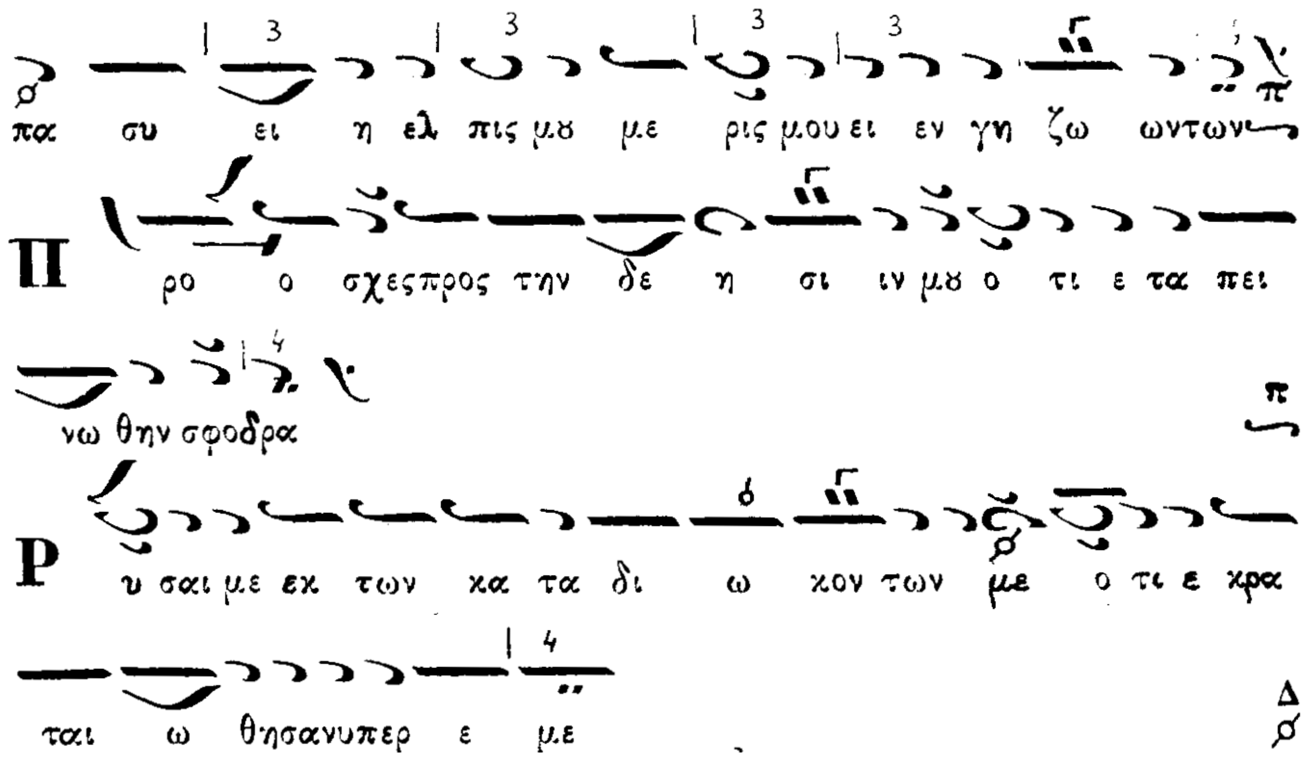

Στιχηρὰ Ἦχος πλ. β'

Ὁ α΄ χορός·

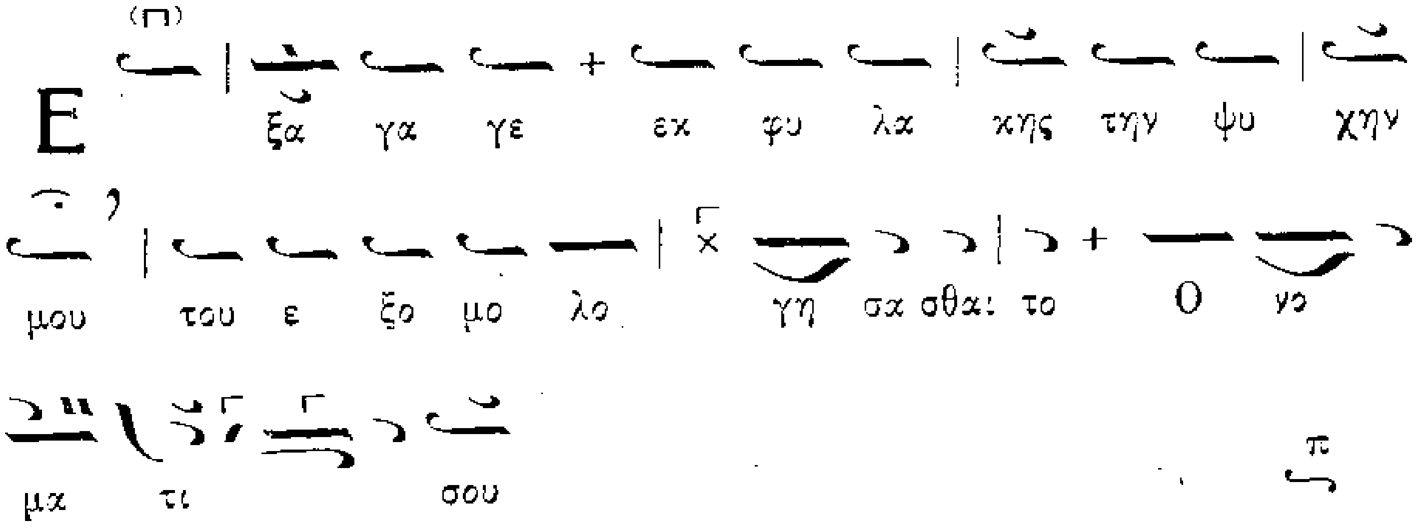

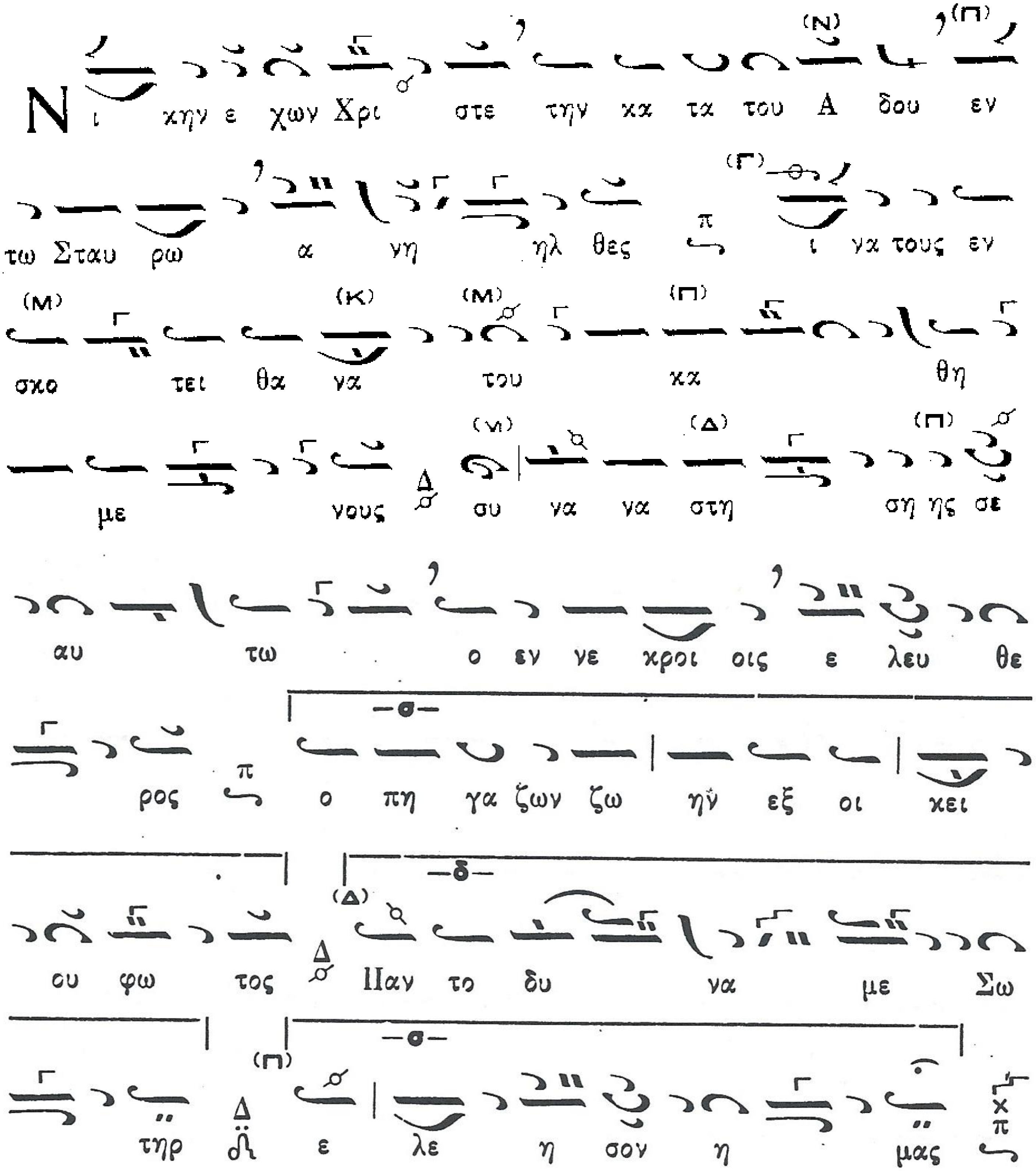
Ν ι χην ε χων Χρι στε την κα τα του Α δου εν
τω Σταυ ρω α νη ηλ θες ι να τους εν
σκο τει θα να του κα θη
με νους συ να να στη ση ης σε
αυ τω ο εν νε κροι οις ε λευ θε
ρος ο πη γα ζων ζω ην εξ οι κει
ου φω τος Παν το δυ να με Σω
τηρ ε λε η σον η μας

Ὁ β΄ χορός·

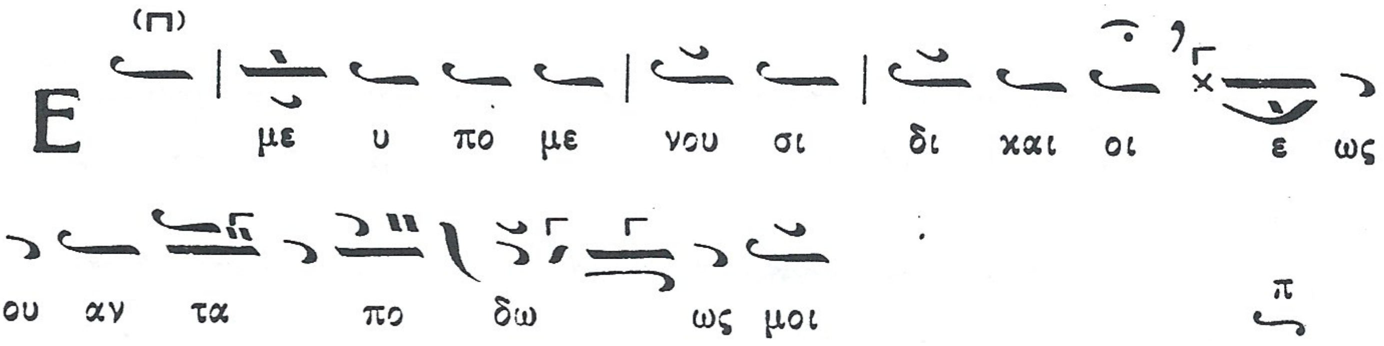
Ε με υ πο με νου σι δι και οι ε ως
ου αν τα πο δω ως μοι

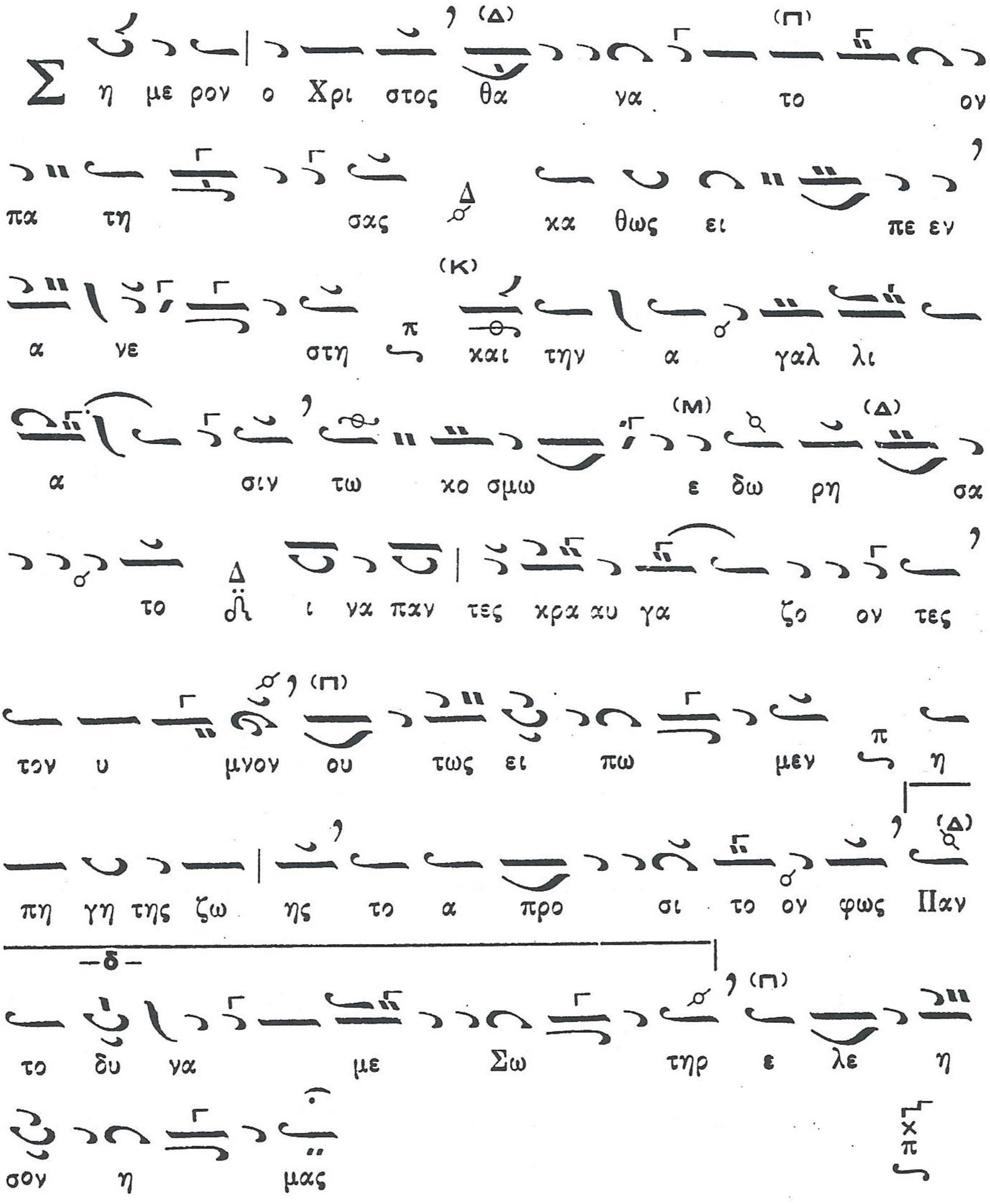
Σ η με ρον ο Χρι στος θα να το ον
πα τη σας κα θως ει πε εν
α νε στη και την α γαλ λι
α σιν τω κο σμω ε δω ρη σα
το ι να παν τες κραυ γα ζο ον τες
τον υ μνον ου τως ει πω μεν η
πη γη της ζω ης το α προ σι το ον φως Παν
το δυ να με Σω τηρ ε λε η
σον η μας

Ὁ α΄ χορός·

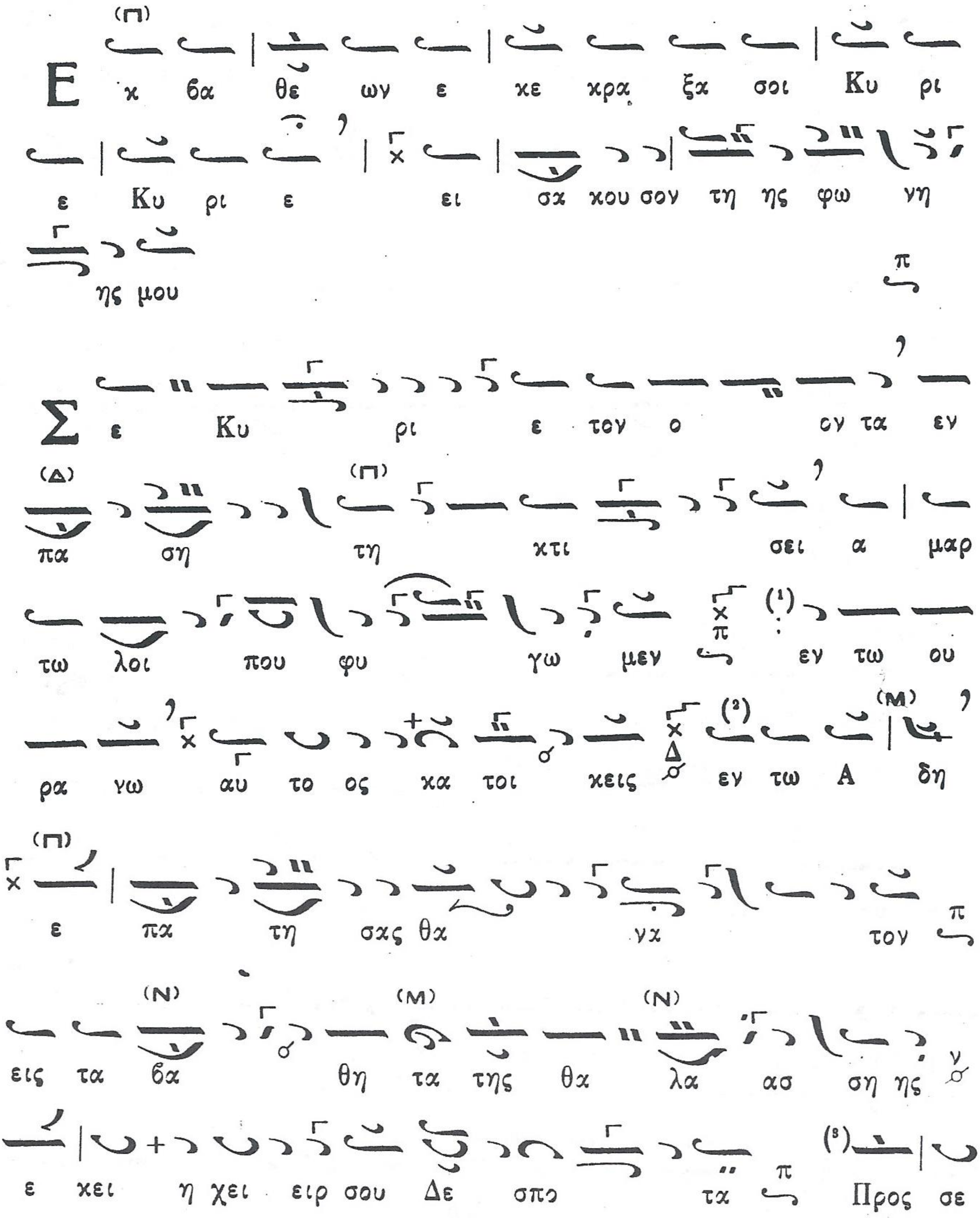
Ε κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι
ε Κυ ρι ε ει σα κου σον τη ης φω νη
ης μου
Σ ε Κυ ρι ε τον ο ον τα εν
πα ση τη κτι σει α μαρ
τω λοι που φυ γω μεν εν τω ου
ρα νω αυ το ος κα τοι κεις εν τω Α δη
ε πα τη σας θα να τον
εις τα βα θη τα της θα λα ασ σης
ε κει η χει ειρ σου Δε σπο τα Προς σε

Ὁ β΄ χορός·

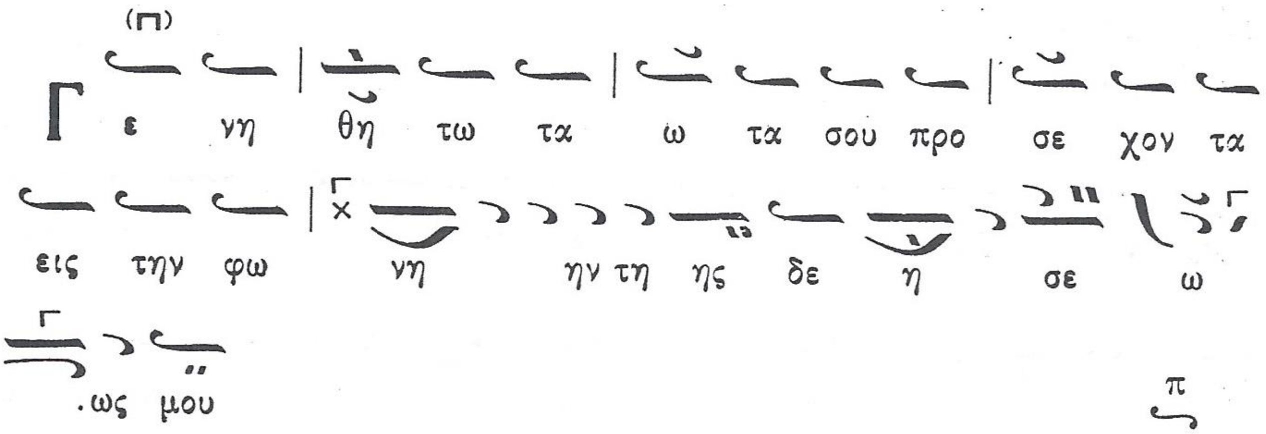

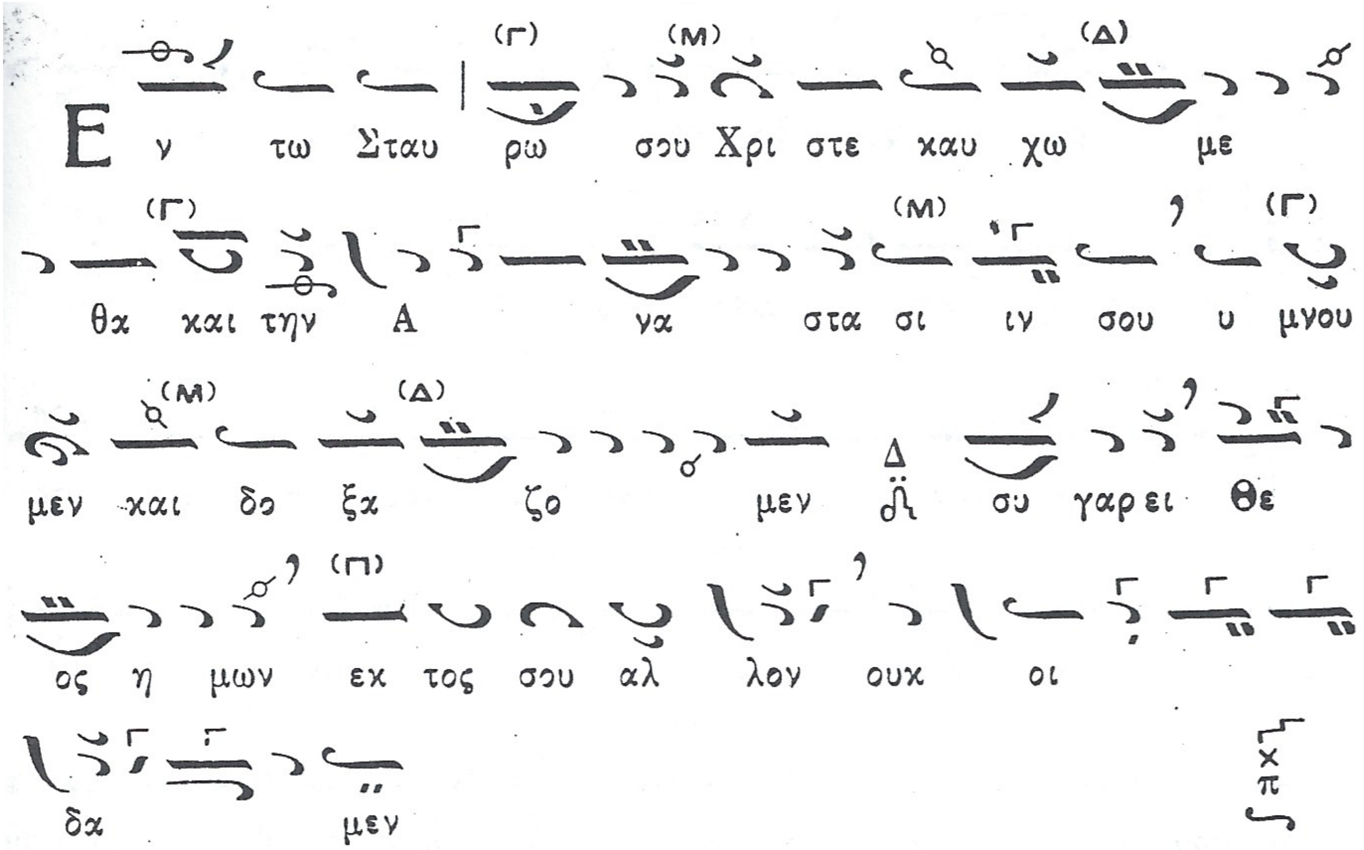

Ὁ α΄ χορός·

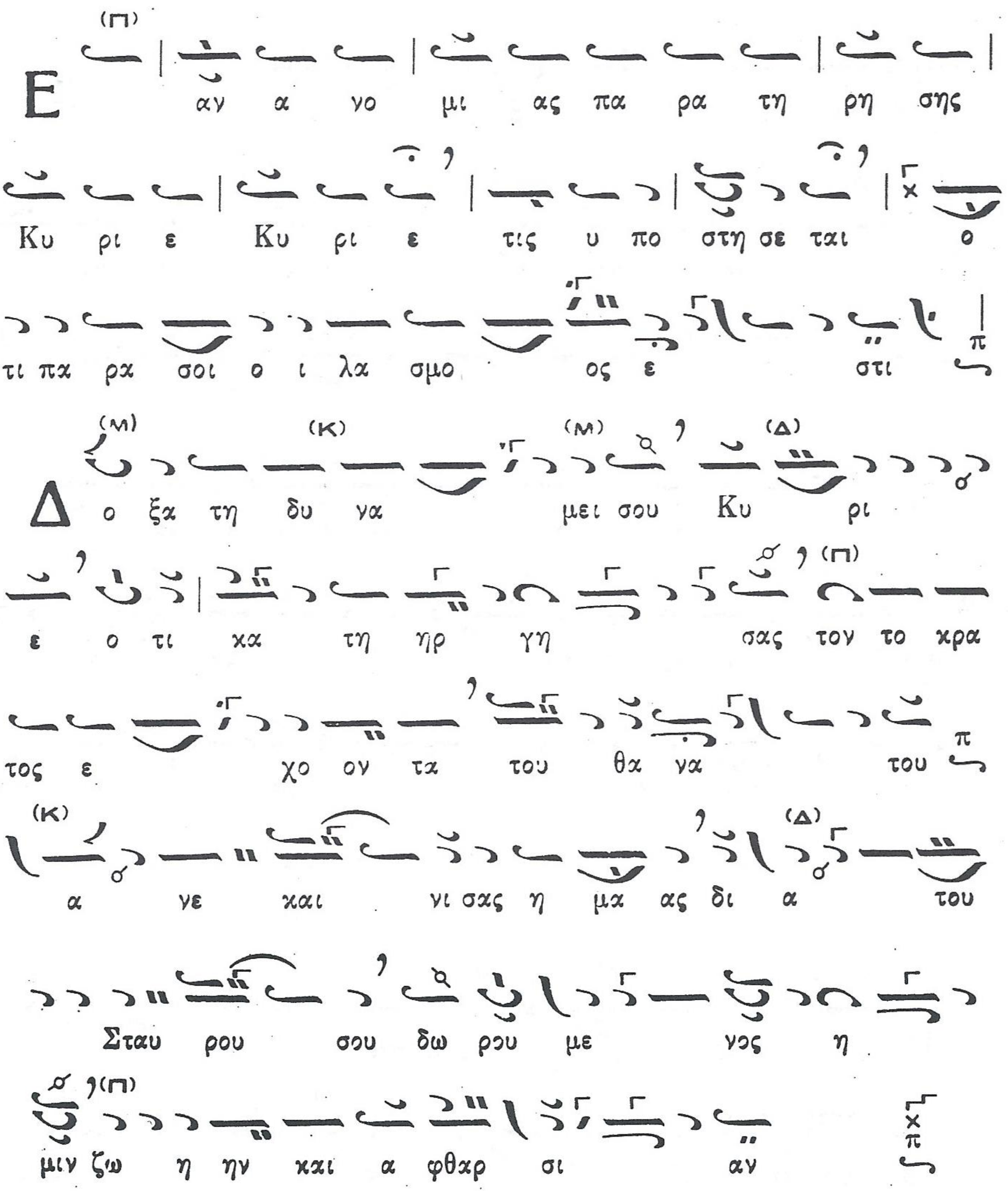
Ε αγ α νο μι ας πα ρα τη ρη σης
Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο
τι πα ρα σοι ο ι λα σμο ος ε στι
Δ ο ξα τη δυ να μει σου Κυ ρι
ε ο τι κα τη ηρ γη σας τον το κρα
τος ε χο ον τα του θα να του
α γε και νι σας η μα ας δι α του
Σταυ ρου σου δω ρου με νος η
μιν ζω η ην και α φθαρ σι αν

Ὁ β´ χορός·

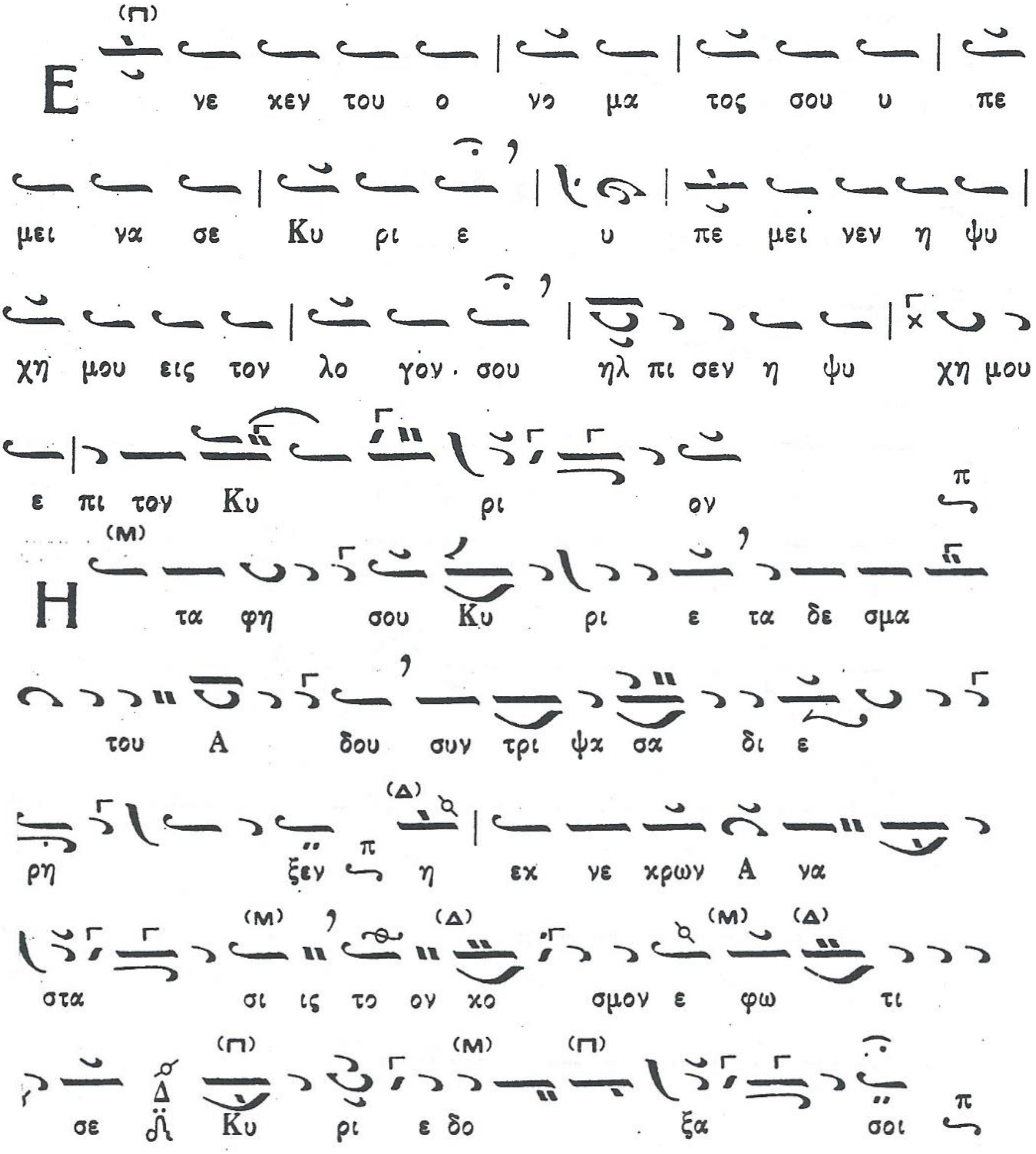

καὶ τὰ ἑπόμενα Προσόμοια τοῦ Ἁγίου γ´, δευτεροῦντες τὸ α´.

Ἦχος β´ Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν

Ὁ α´ χορός·

Στίχ. ζ´. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τῆς θεολογίας τὴν σάλπιγγα τὸ πυρίπνουν στόμα τῆς χάριτος, τὸ σεπτὸν τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, τὸν στῦλον τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκράδαντον τὸ μέγα, τῆς Οἰκουμένης ἀγαλλίαμα, τὸν

ποταμὸν τῆς σοφίας τοῦ φωτὸς τὸν λύχνον, τὸν ἀστέρα τὸν φαεινὸν τὸν τὴν Κτίσιν καταλαμπρύνοντα.

Ὁ β΄ χορός·

Στίχ. **Ὅ**τι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν ᾄσμασιν…

Ὁ α΄ χορός·

Στίχ. **Α**ἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ποίοις ὑμνωδιῶν ἄνθεσιν, στεφανώσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον καὶ τῆς ἀσεβείας ἀντίπαλον, τὸν θερμὸν τῆς Πίστεως προστάτην τὸν μέγαν καθηγεμόνα καὶ διδάσκαλον, τὴν λύραν τὴν παναρμόνιον τοῦ Πνεύματος τὴν χρυσαυγίζουσαν γλῶσσαν, τὴν πηγὴν τὴν βρύουσαν, ἰαμάτων νάματα πιστοὶς τὸν μέγαν καὶ ἀξιάγαστον Γρηγόριον.

Ὁ β΄ χορός·

Στίχ. **Ὅ**τι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ποίοις οἱ γηγενεῖς χείλεσιν εὐφημήσωμεν τὸν Ἱεράρχην, τὸν τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον τοῦ φωτὸς τοῦ θείου τὸν κήρυκα, τὸν οὐρανομύστην τῆς Τριάδος, τὸ μέγα τῶν μοναζόντων ἐγκαλλώπισμα τὸν πράξει, καὶ θεωρία διαλάμπον τὰ Θεσσαλονίκης τὸ κλέος συμπολίτην ἔχοντα μυροβλύτην ἐν οὐρανοῖς, τὸν θεῖον καὶ ὑπερθαύμαστον Δημήτριον.

Ἦχος πλ. α΄ Πα

Ὁ α΄ χορός·

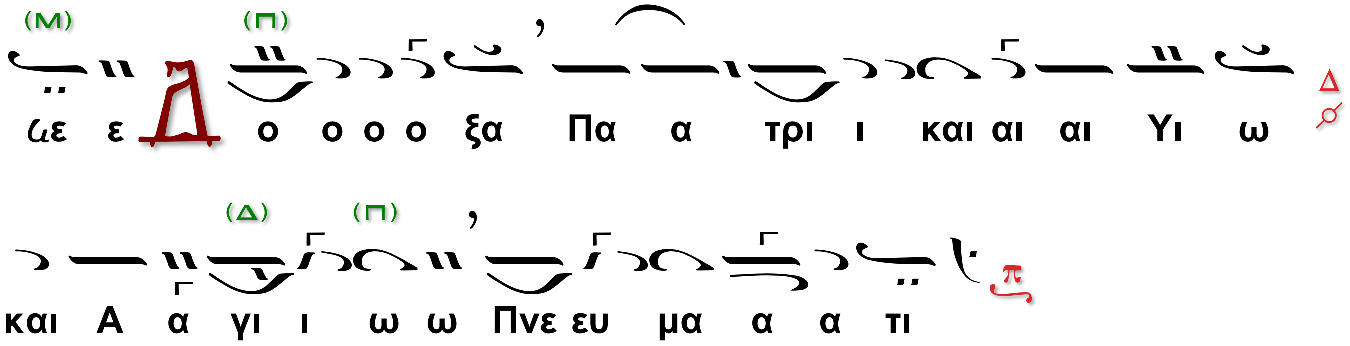

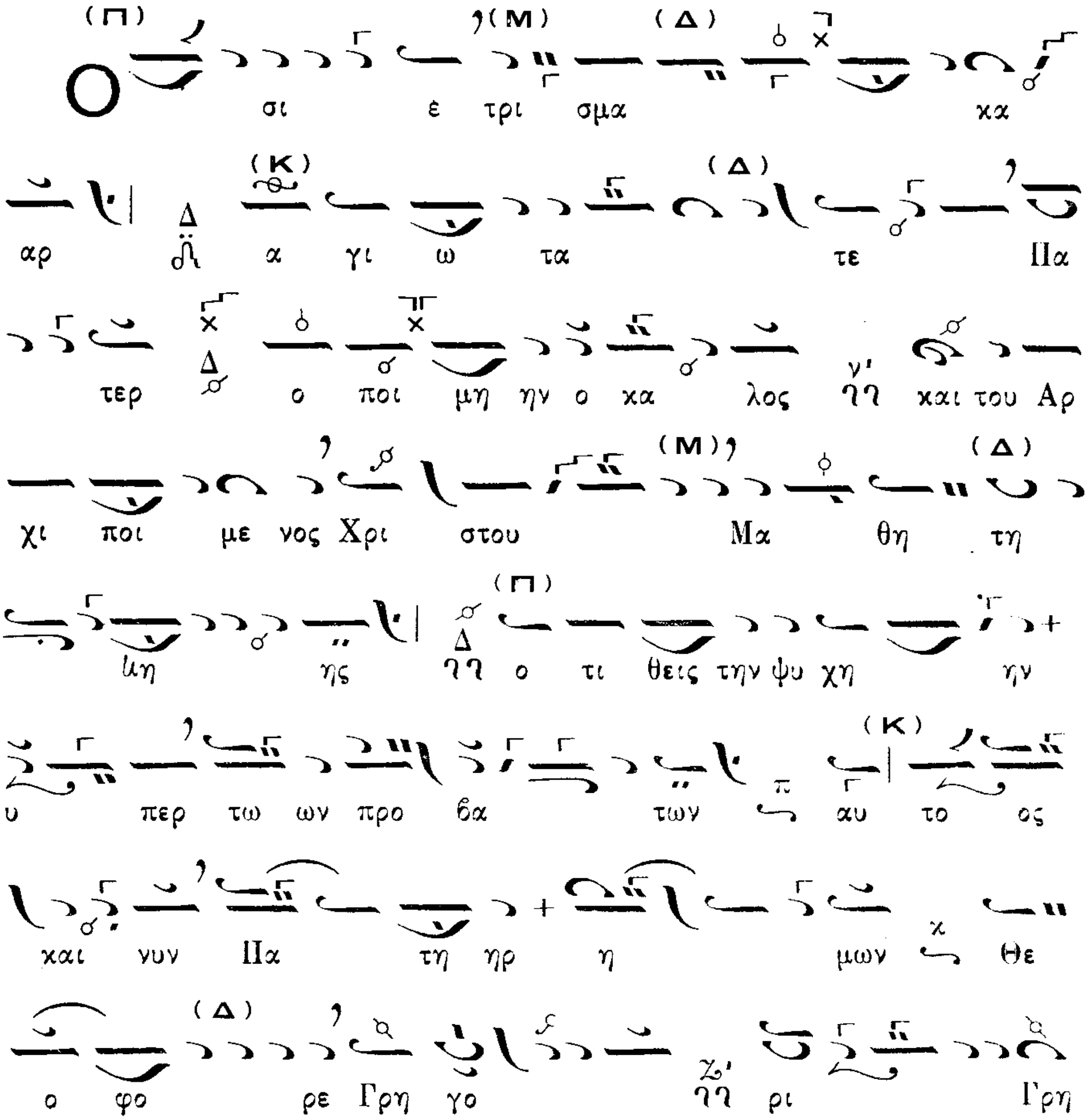
Ο σι ε τρι σμα χα
αρ α γι ω τα τε Πα
τερ ο ποι μη ην ο κα λος και του Αρ
χι ποι με νος Χρι στου Μα θη τη
μη ης ο τι θεις την ψυ χη ην
υ περ τω ων προ βα των αυ το ος
και νυν Πα τη ηρ η μων Θε
ο φο ρε Γρη γο ρι Γρη

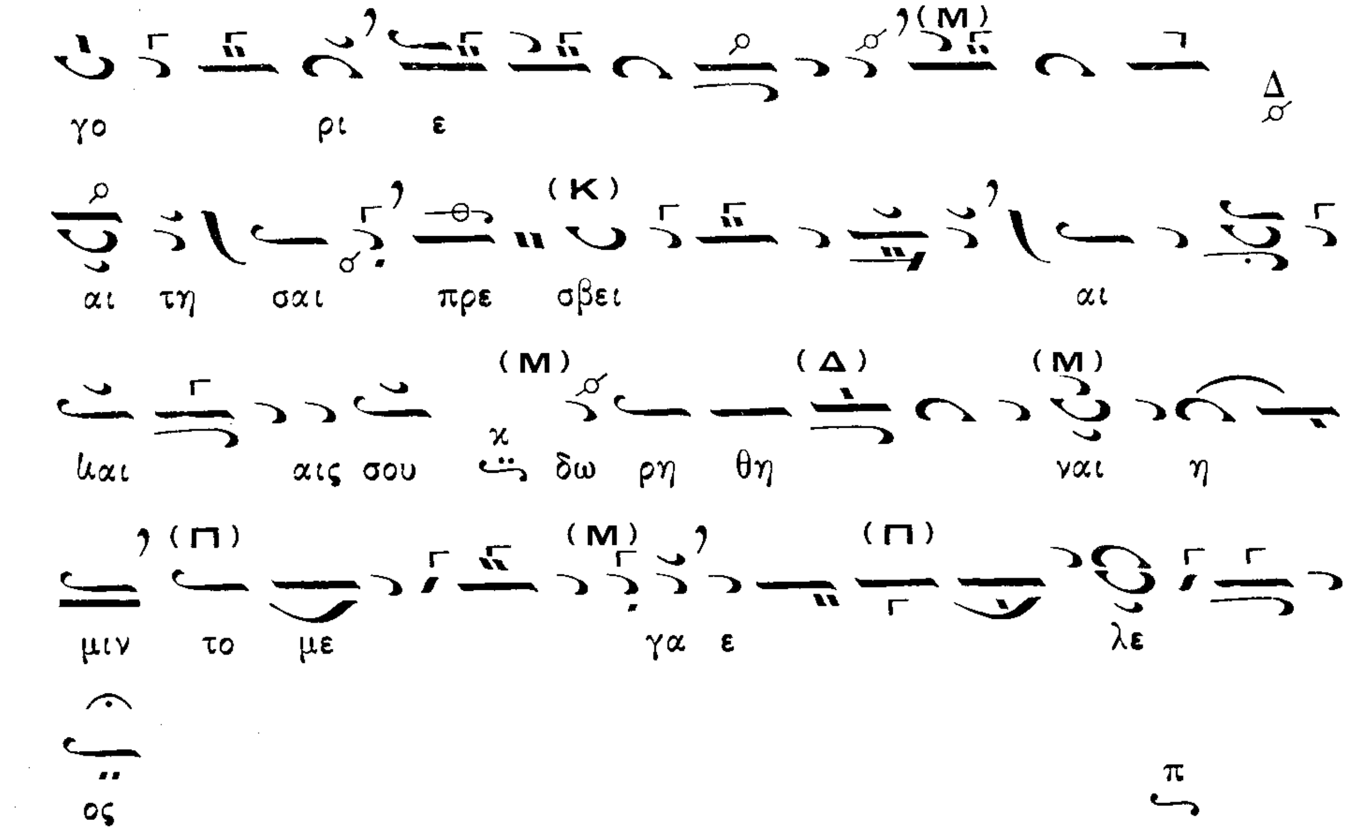

Ἦχος λ/π Πα

Ὁ β΄ χορός·

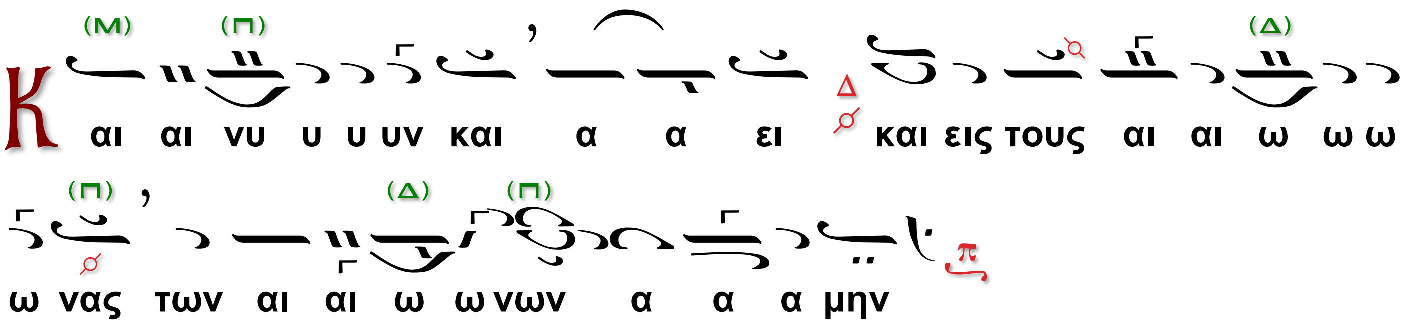

Θεοτοκίον Α΄

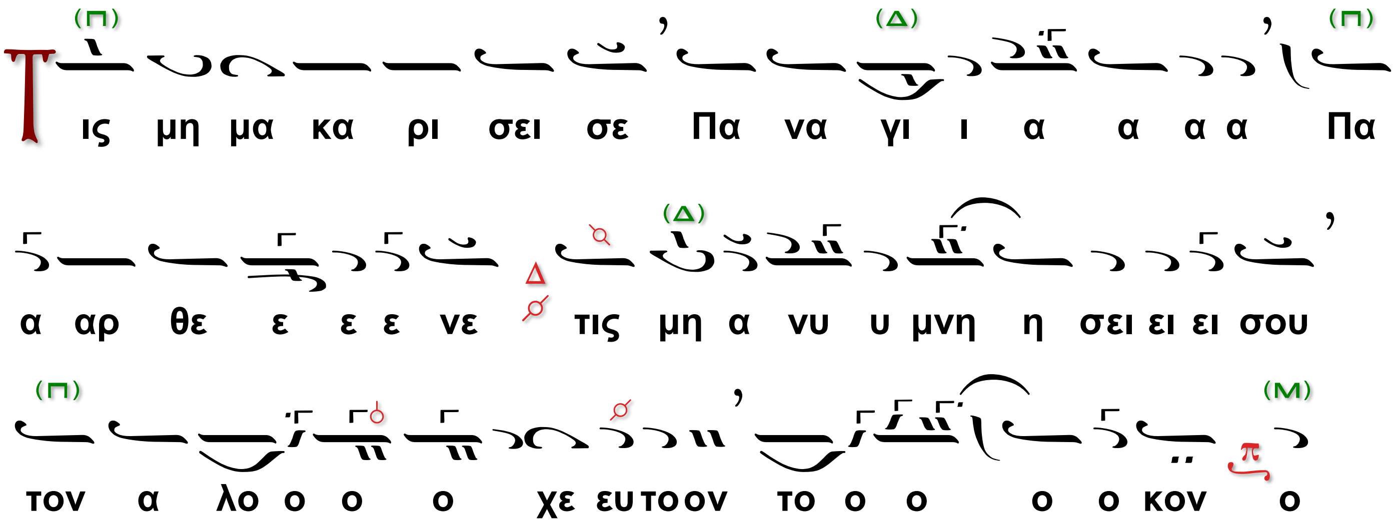

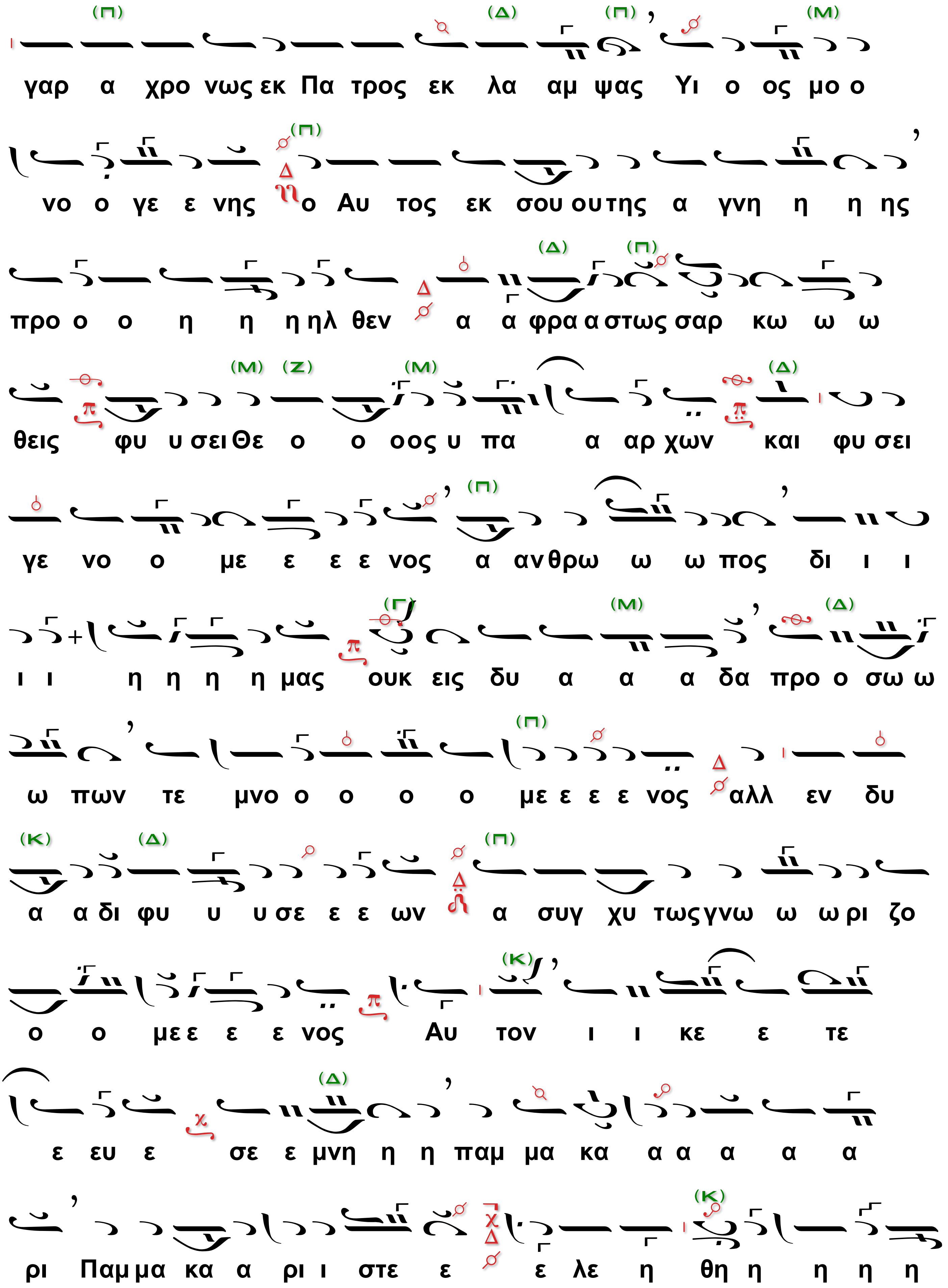
γαρ α χρο νως εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ο ος μο ο
νο ο γε ε νης ο Αυ τος εκ σου ου της α γνη η η ης
προ ο ο η η η ηλ θεν α α φρα α στως σαρ κω ω ω
θεις φυ υ σει Θε ο ο οος υ πα α αρ χων και φυ σει
γε νο ο με ε ε ε νος α ανθρω ω ω πος δι ι ι
ι ι η η η η μας ουκ εις δυ α α α δα προ ο σω ω
ω πων τε μνο ο ο ο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ
α α δι φυ υ υ σε ε ε ων α συγ χυ τως γνω ω ω ρι ζο
ο ο με ε ε ε νος Αυ τον ι ι κε ε τε
ε ευ ε σε ε μνη η η παμ μα κα α α α α α
ρι Παμ μα κα α ρι ι στε ε ε λε η θη η η η η

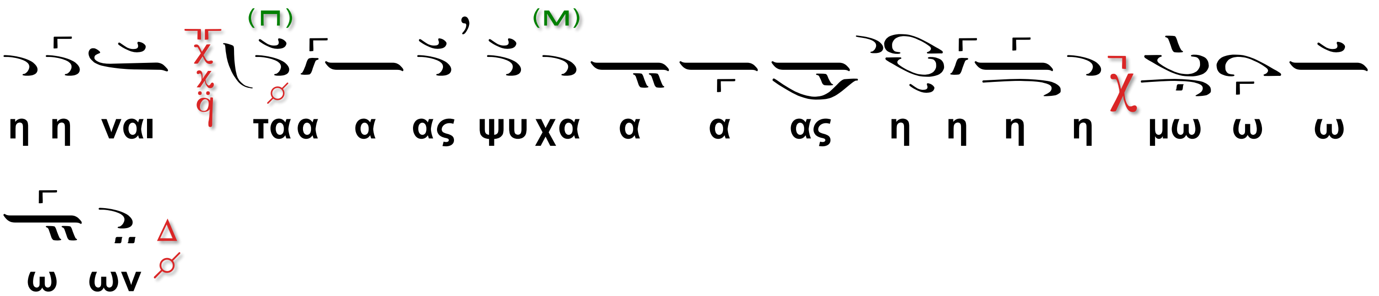

Εἴσοδος.

Ὁ Ἱερεύς

Σοφία, ὀρθοί.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἱλαρὸν Ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, Ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. Ἄξιόν Σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι, φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος Σὲ δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

Ἰωάννου Σακελλαρίδη

διασκευασθὲν ὑπὸ Ἀθ. Καραμάνη

Ἦχος β΄.

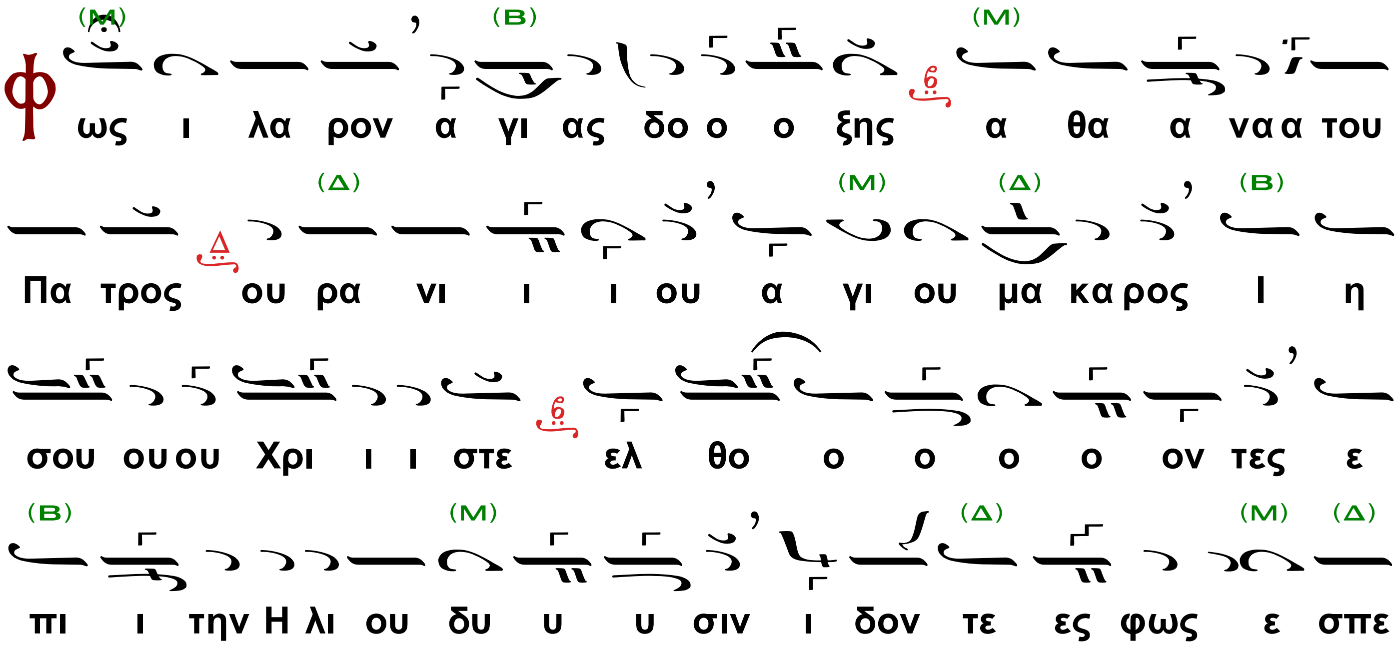

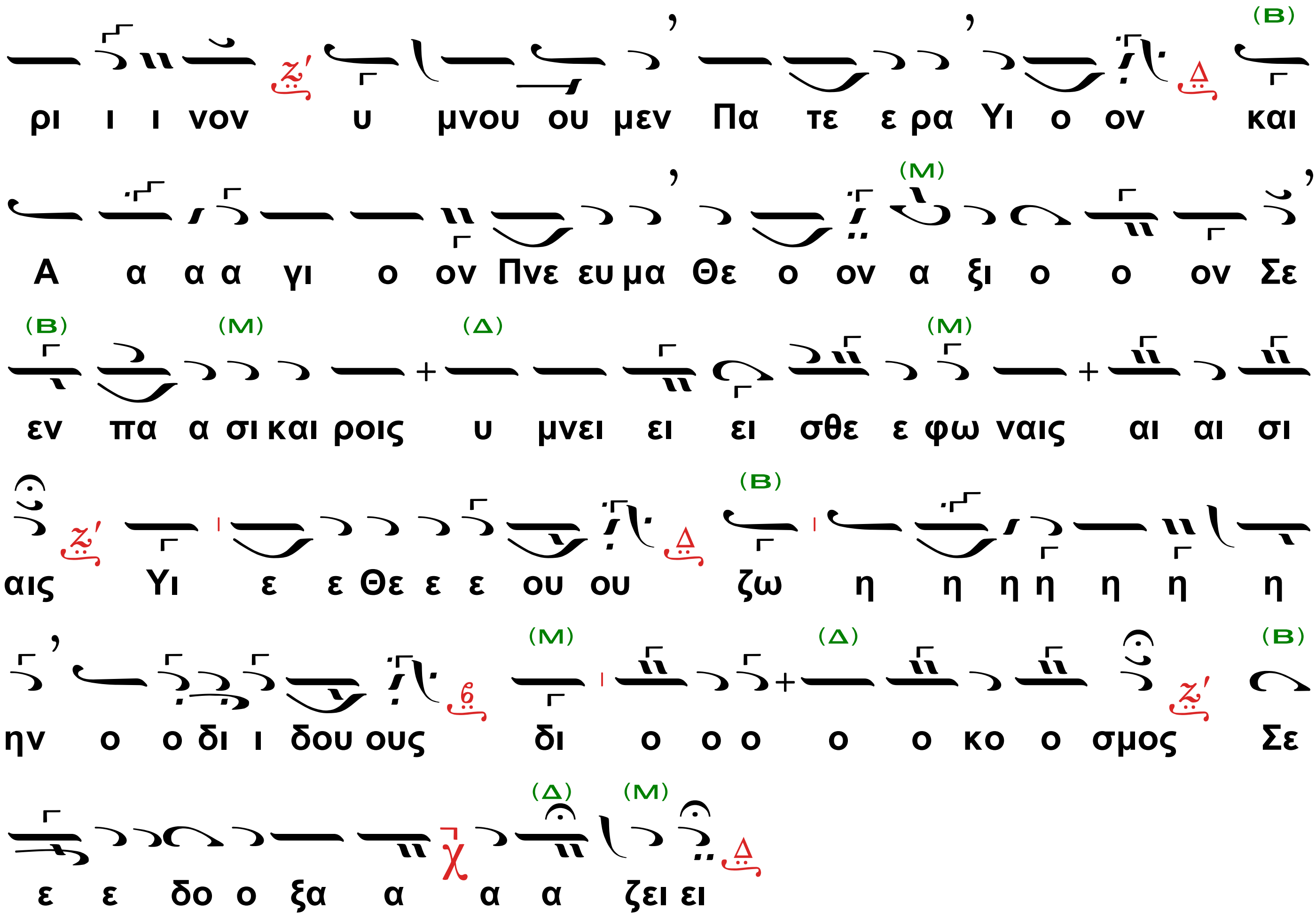

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Ἑσπέρας Προκείμενον.

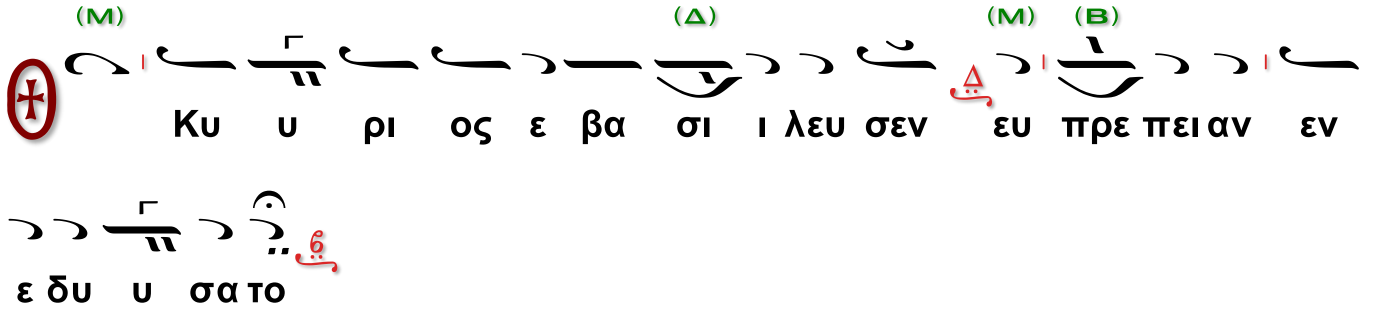

Στίχ: Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν…

Στίχ: Καὶ γὰρ ἐστερεωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

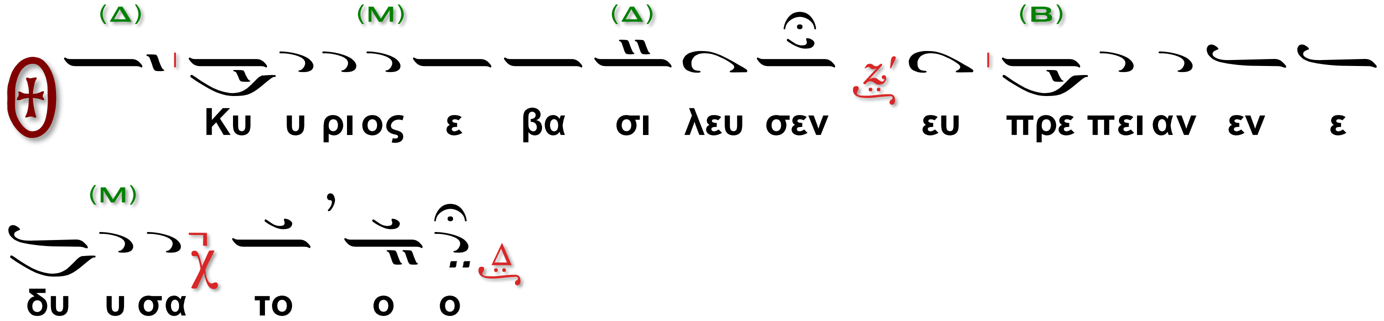

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ἦχος Πα

Ὁ α΄ χορός·

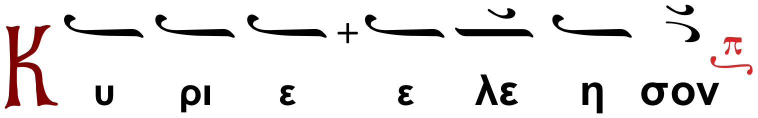

Ὁ Διάκονος

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς …

Ὁ α΄ χορός, μεθ' ἑκάστην δέησιν.

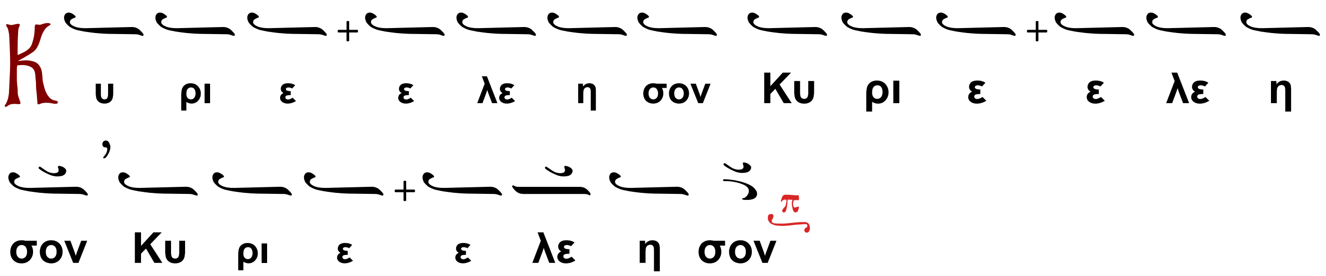

Ὁ Διάκονος

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν…

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων …

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων …

εἰς δὲ τὴν τελευταίαν

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διακονίαις ὄντων …

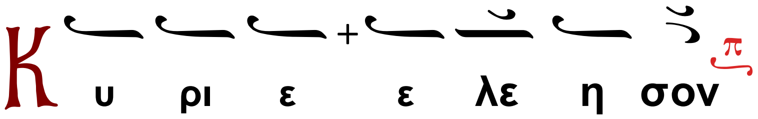

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Προεστώς·

Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β΄ Χορός (μεθ’ ἑκάστην δέησιν).

Κύριε, ἐλέησον, Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος

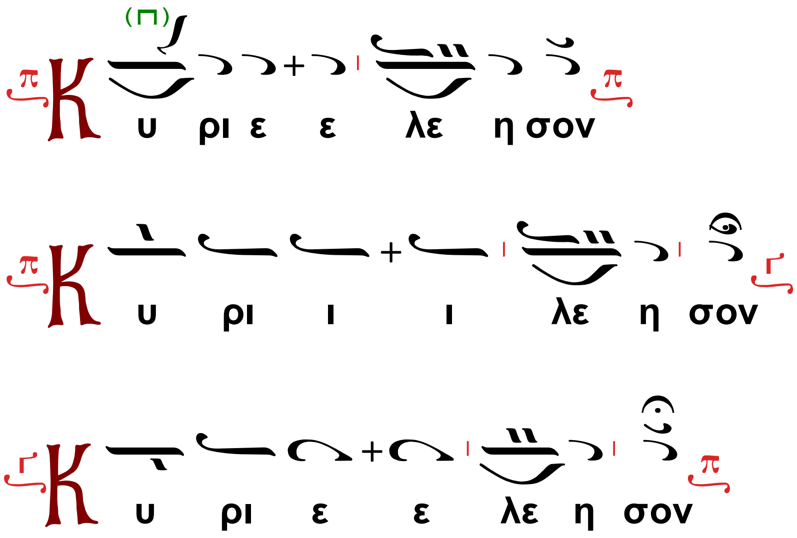

Ἀντιλαβοῦ, σῷσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ β΄ Χορός (μεθ' ἑκάστην άιτησιν).

Παράσχου, Κύριε Κων. Πρίγγου

Ἦχος λ π Πα

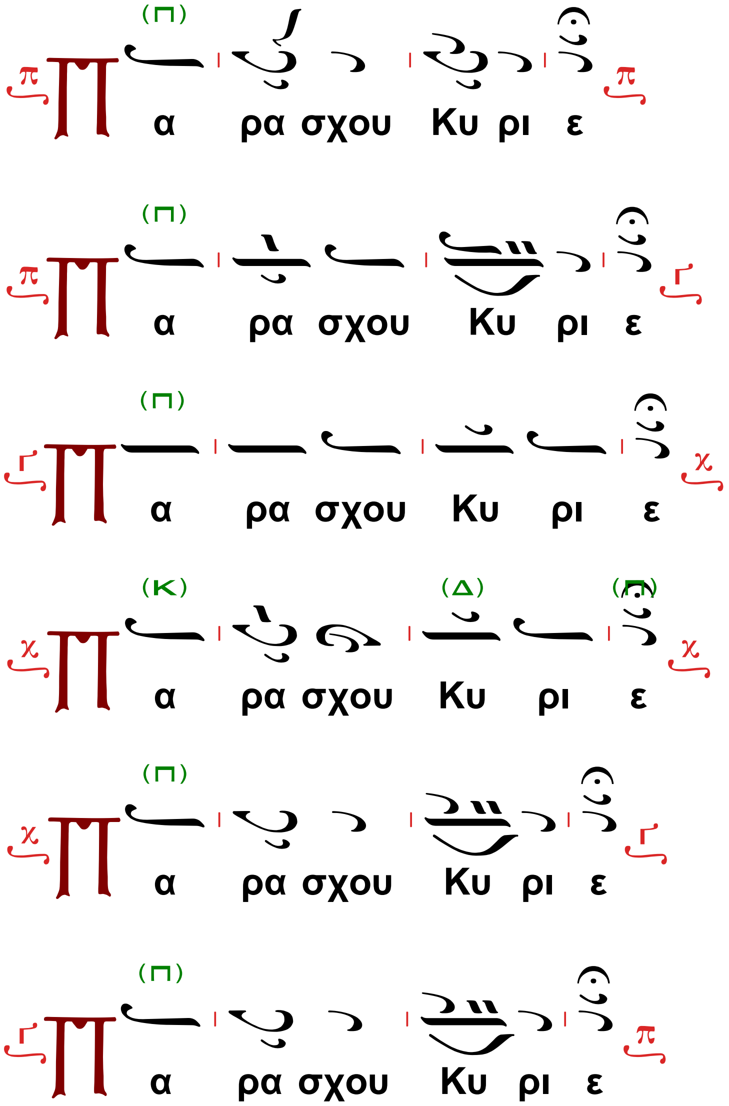

Ὁ Διάκονος

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ α΄ Χορός.

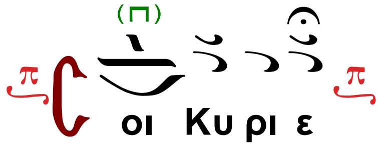

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Χορός.

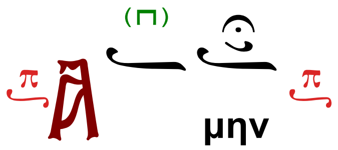

Ὁ Ἱερεύς.

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός.

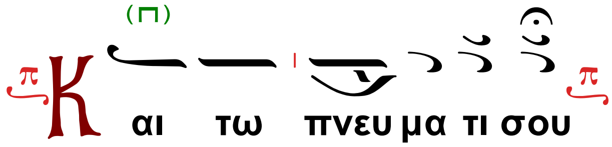

Ὁ Διάκονος

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ Χορός.

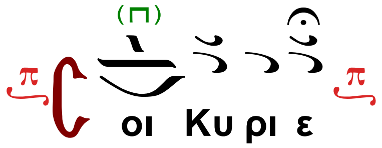

Ὁ Ἱερεύς μυστικῶς

Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανούς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γάρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ οἱ σοὶ δοῦλοι τὰς ἑαυτῶν ἔκλιναν κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἑσπέραν, καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντός ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Ὁ Ἱερεύς ἐκφώνως

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀπόστικα

Ἦχος λ π Βου

Ὁ β΄ Χορὸς

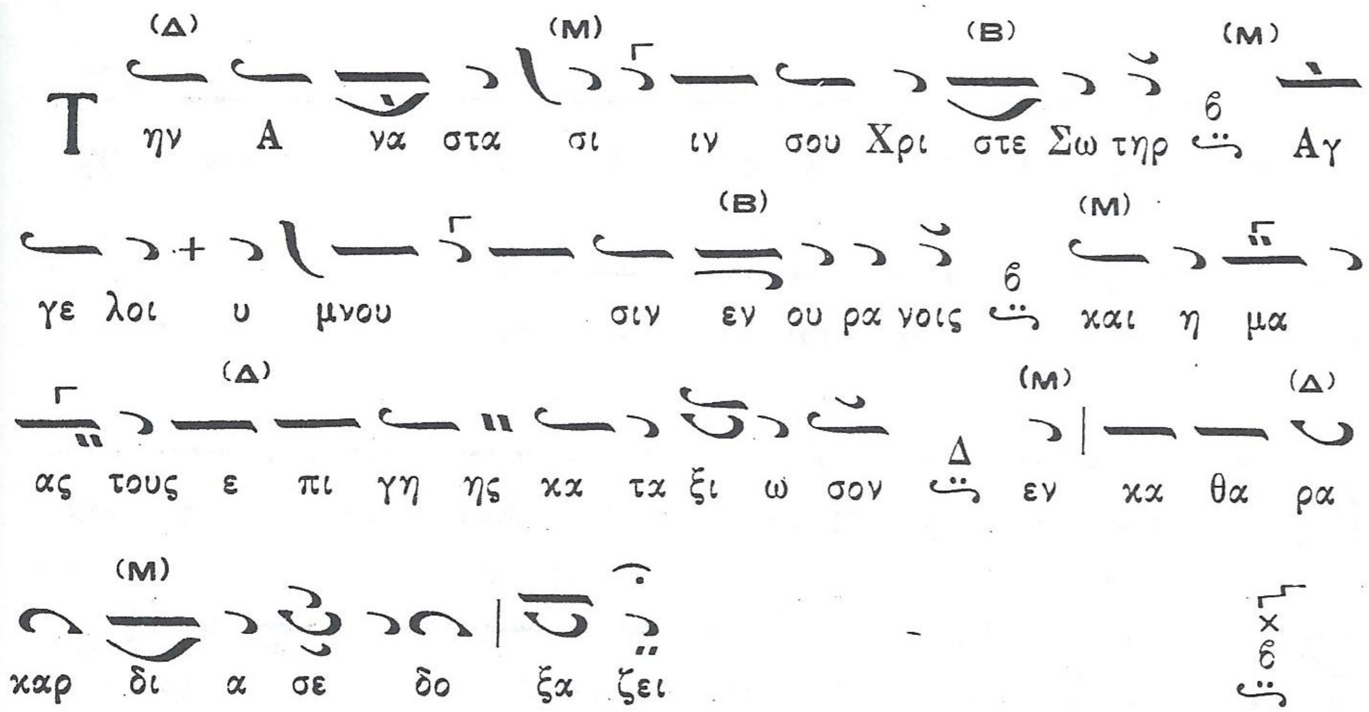

Ὁ α΄ Χορὸς

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

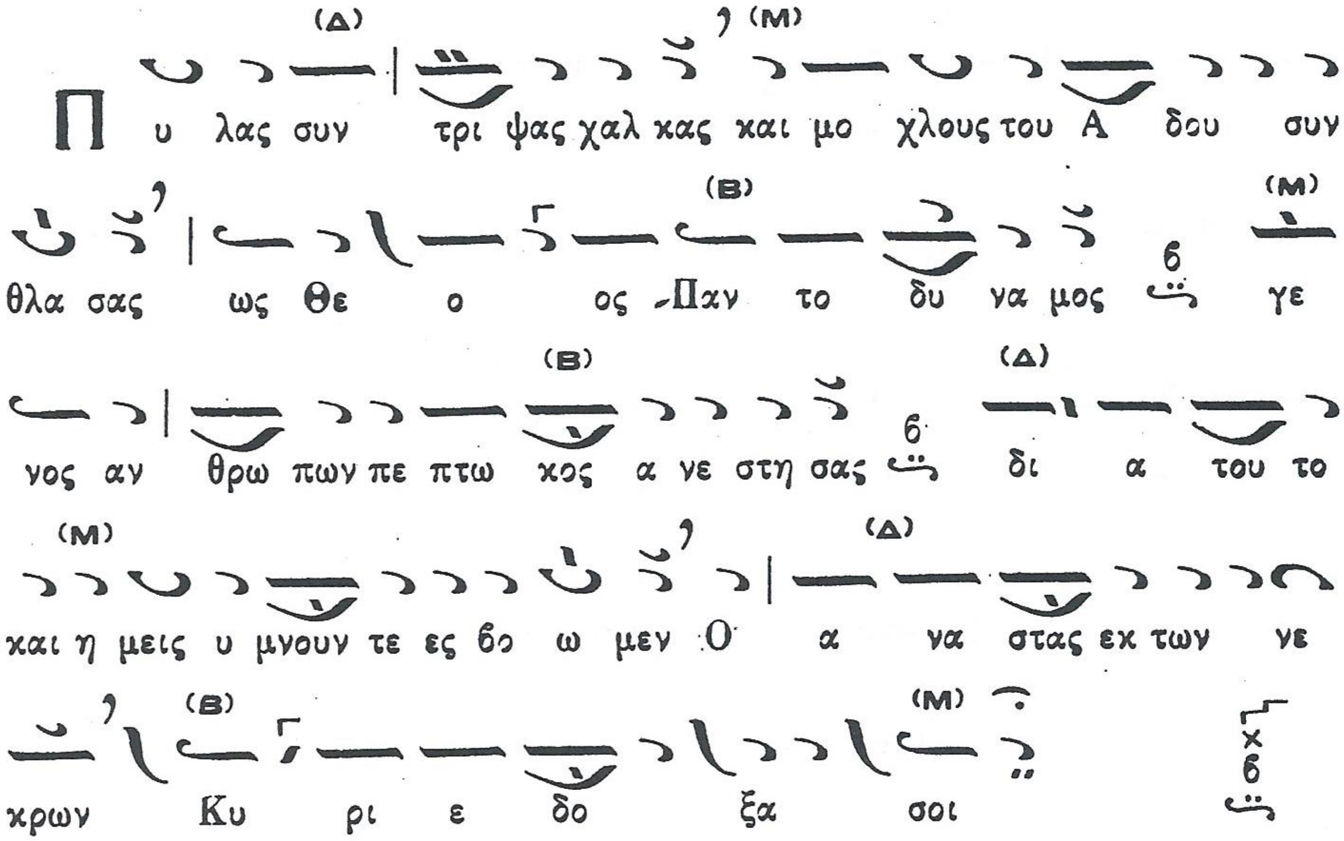

Ὁ β΄ Χορὸς

Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

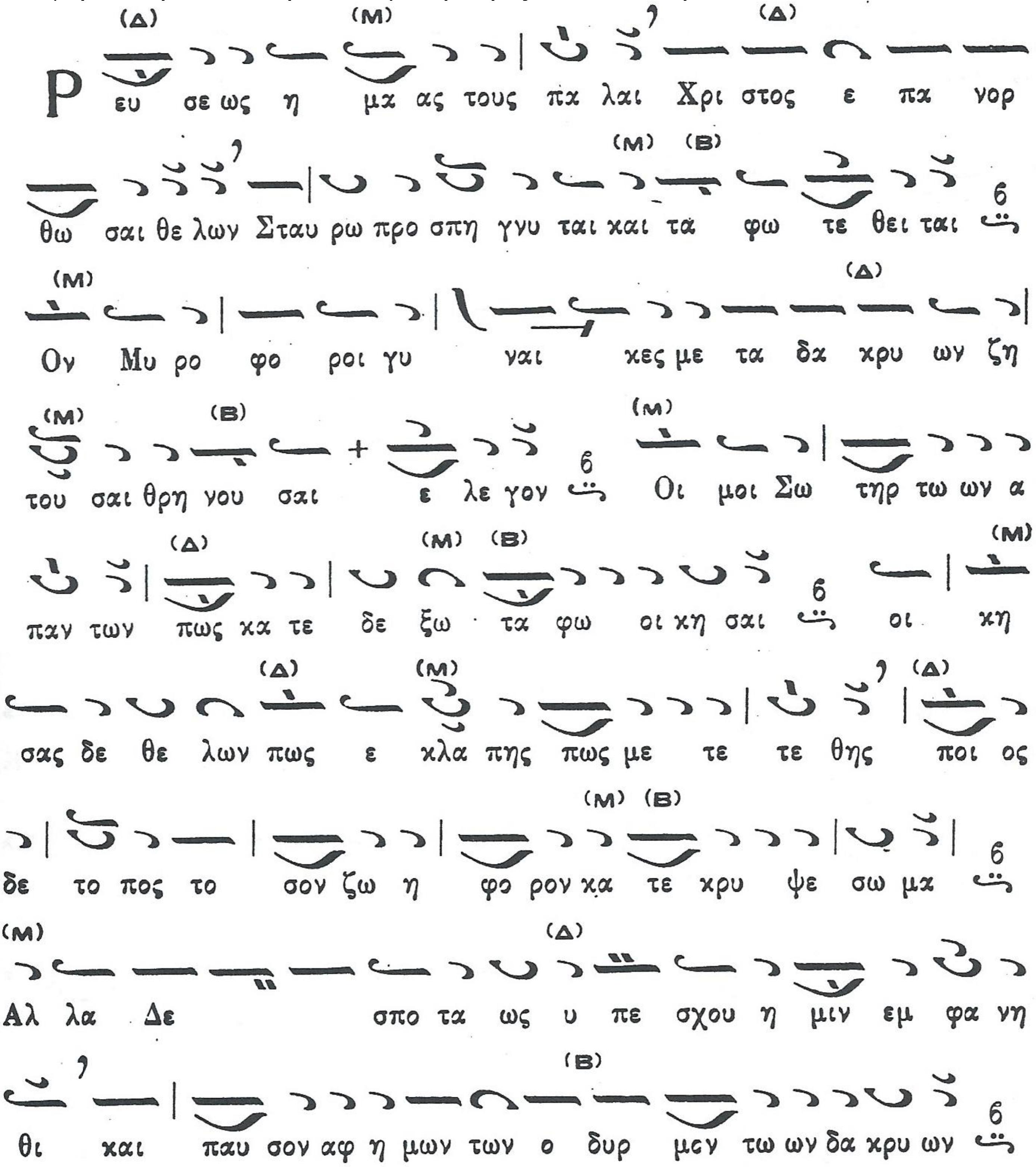

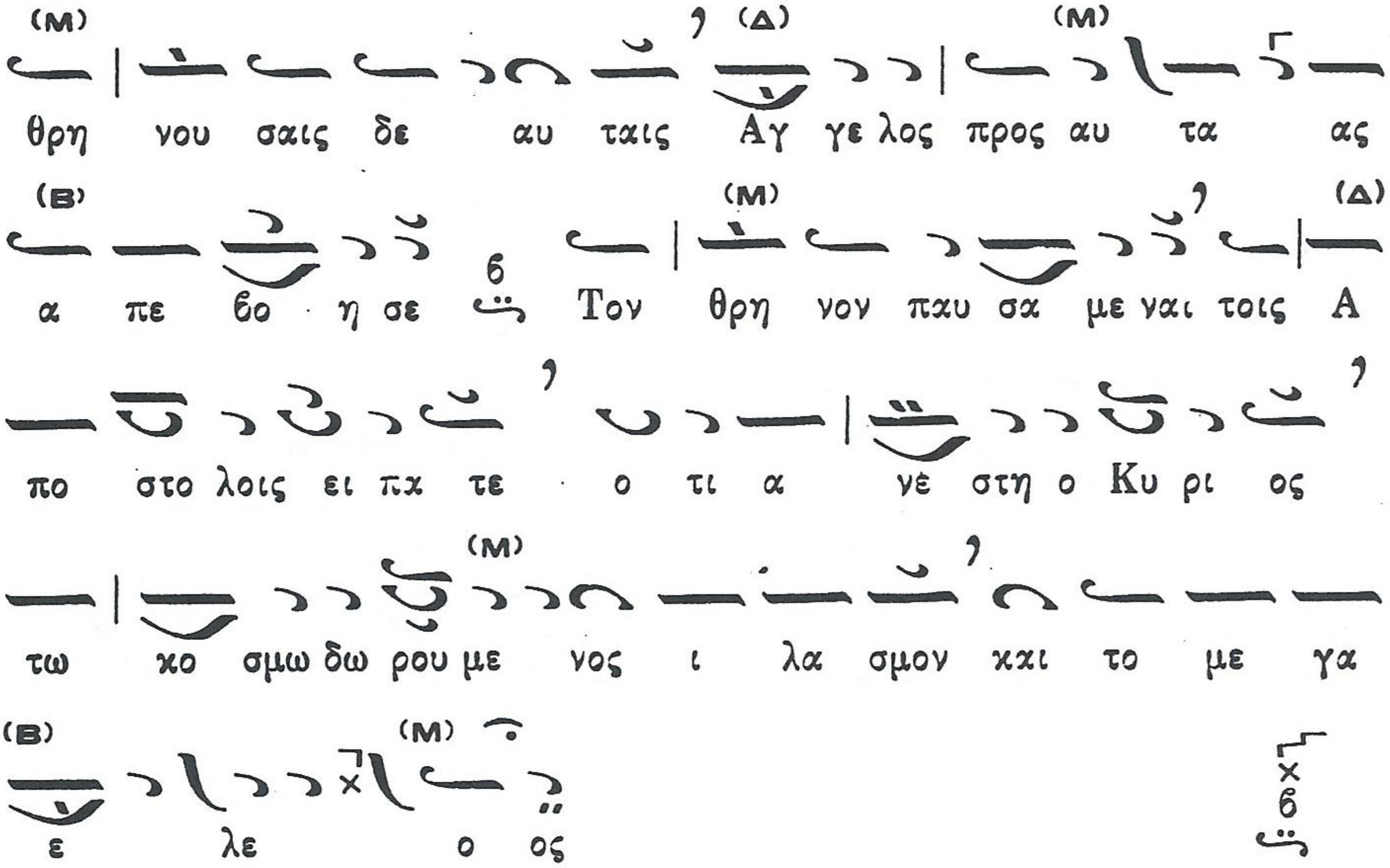

Ὁ α΄ Χορὸς

Τῷ οἴκῳ Σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

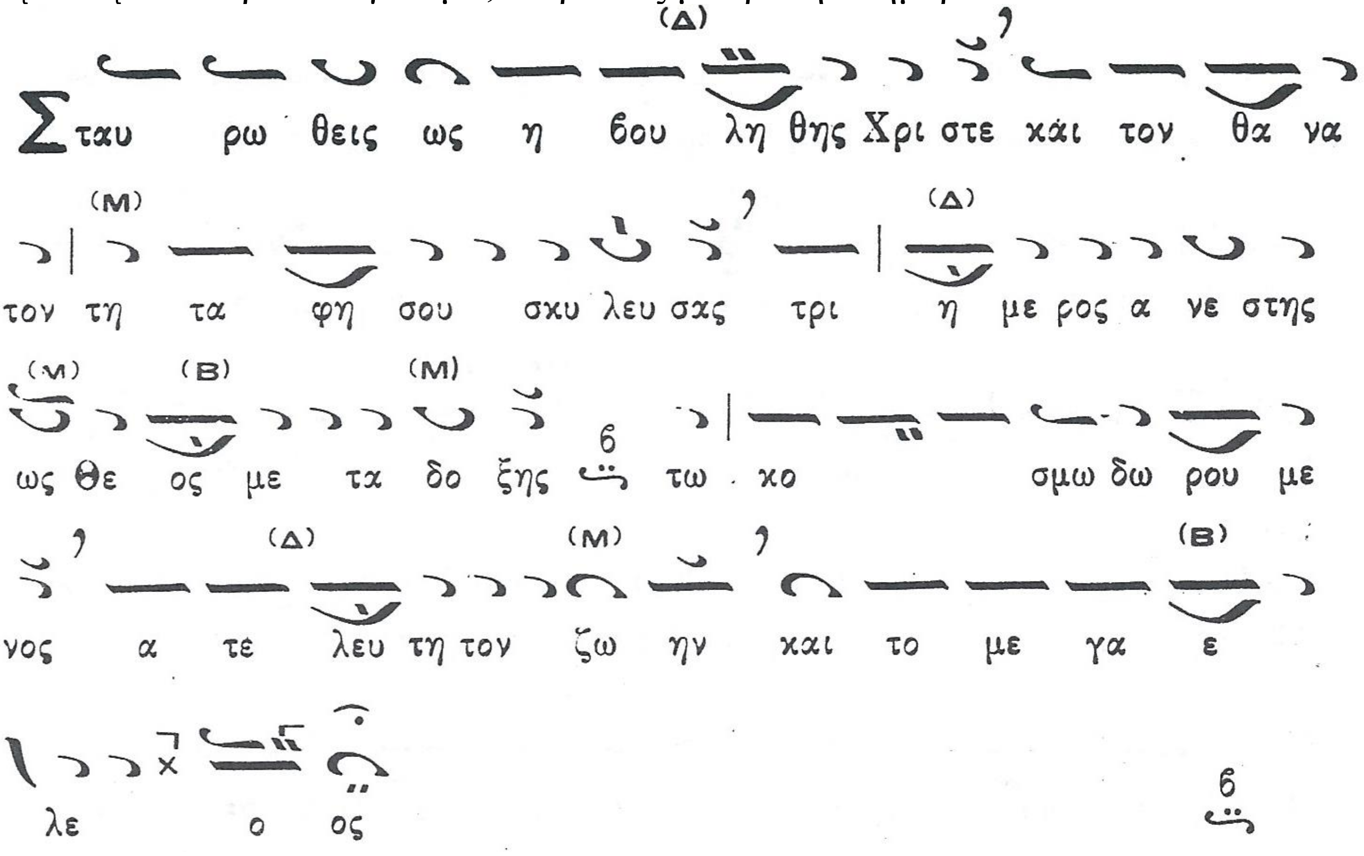

Ἦχος λ π Νη

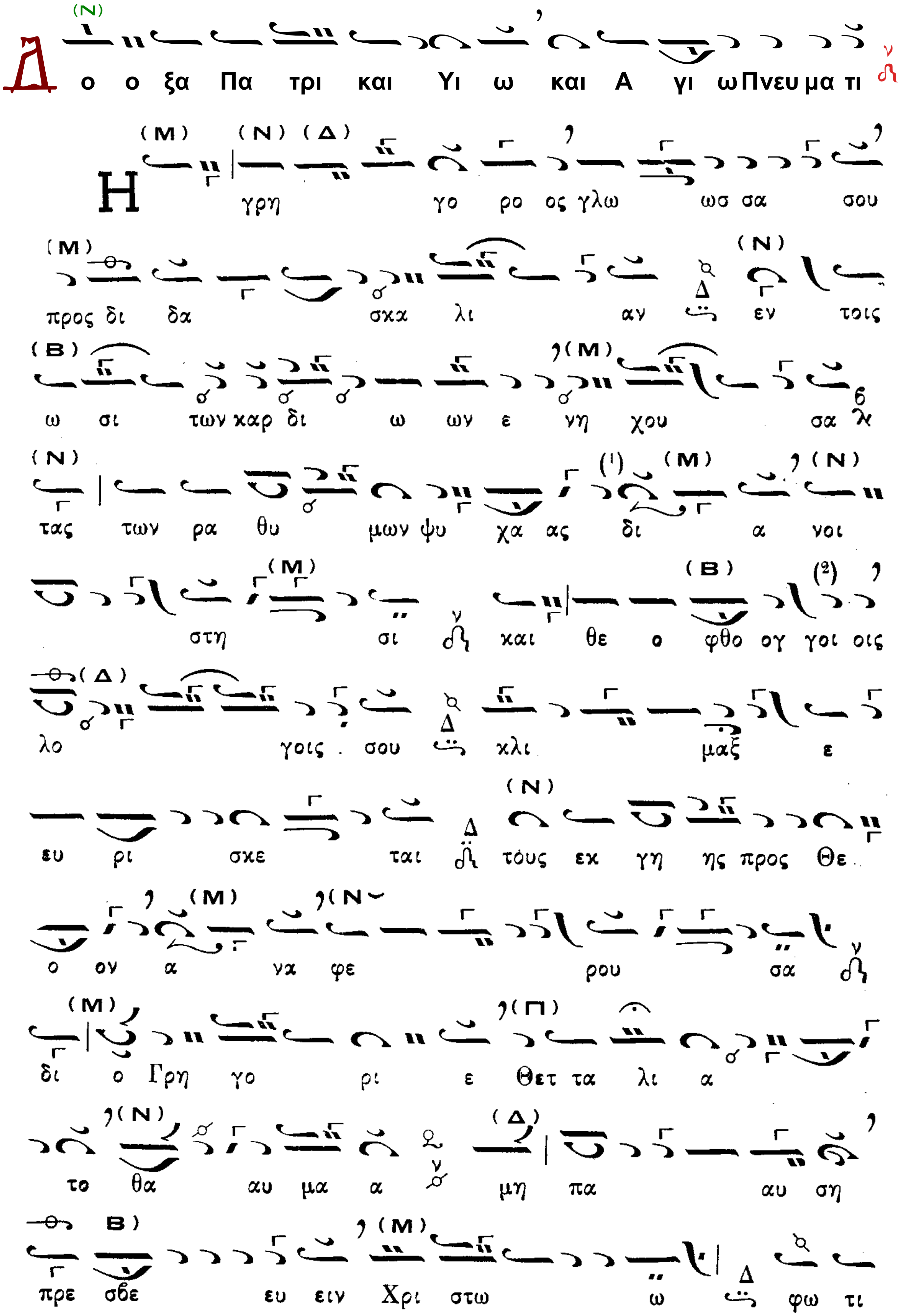

(Ν)
Δ ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
(Μ) (Ν) (Δ)
Η γρη γο ρο ος γλω ωσ σα σου
(Μ) (Ν)
προς δι δα σχα λι αν εν τοις
(Β) (Μ)
ω σι των χαρ δι ω ων ε γη χου σα
(Ν) (¹) (Μ) (Ν)
τας των ρα θυ μων ψυ χα ας δι α νοι
(Μ) (Β) (²)
στη σι και θε ο φθο ογ γοι οις
(Δ)
λο γοις σου χλι μαξ ε
(Ν)
ευ ρι σχε ται τους εχ γη ης προς Θε
(Μ) (Ν
ο ον α να φε ρου σα
(Μ) (Π)
δι ο Γρη γο ρι ε Θετ τα λι α
(Ν) (Δ)
το θα αυ μα α μη πα αυ ση
Β) (Μ)
πρε σβε ευ ειν Χρι στω ω φω τι

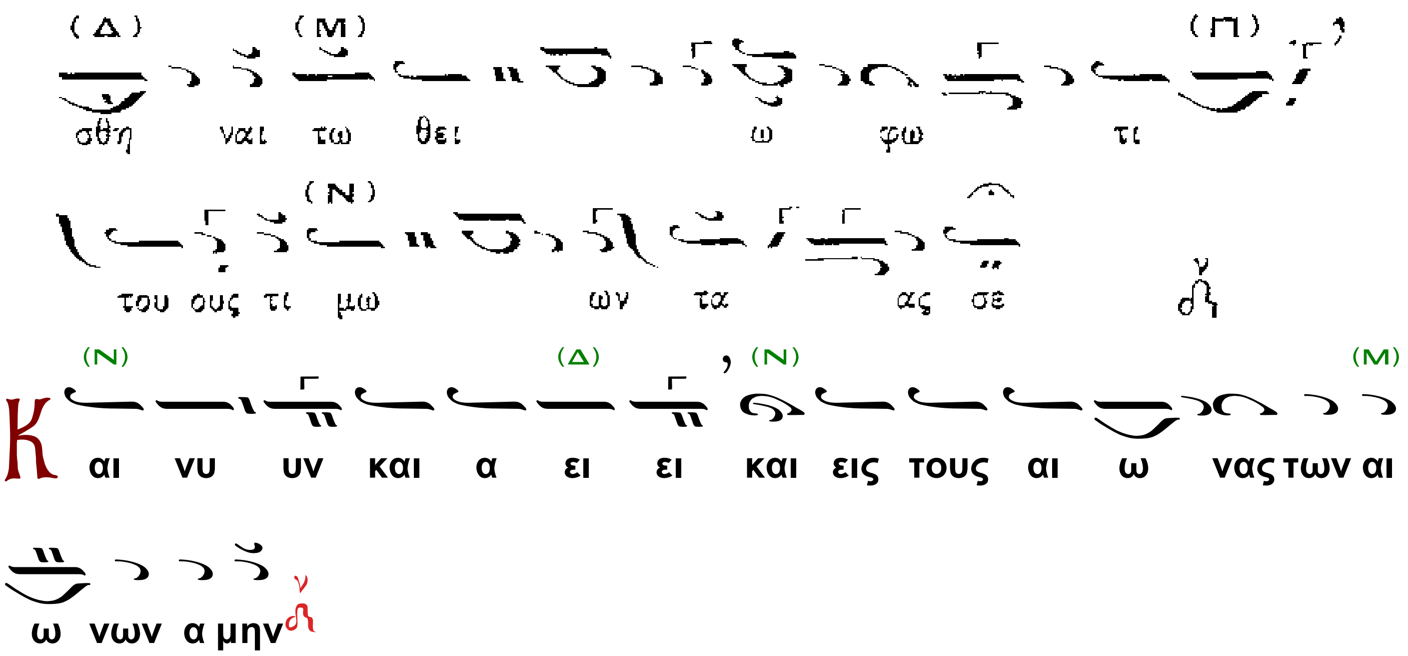

Θεοτοκίον

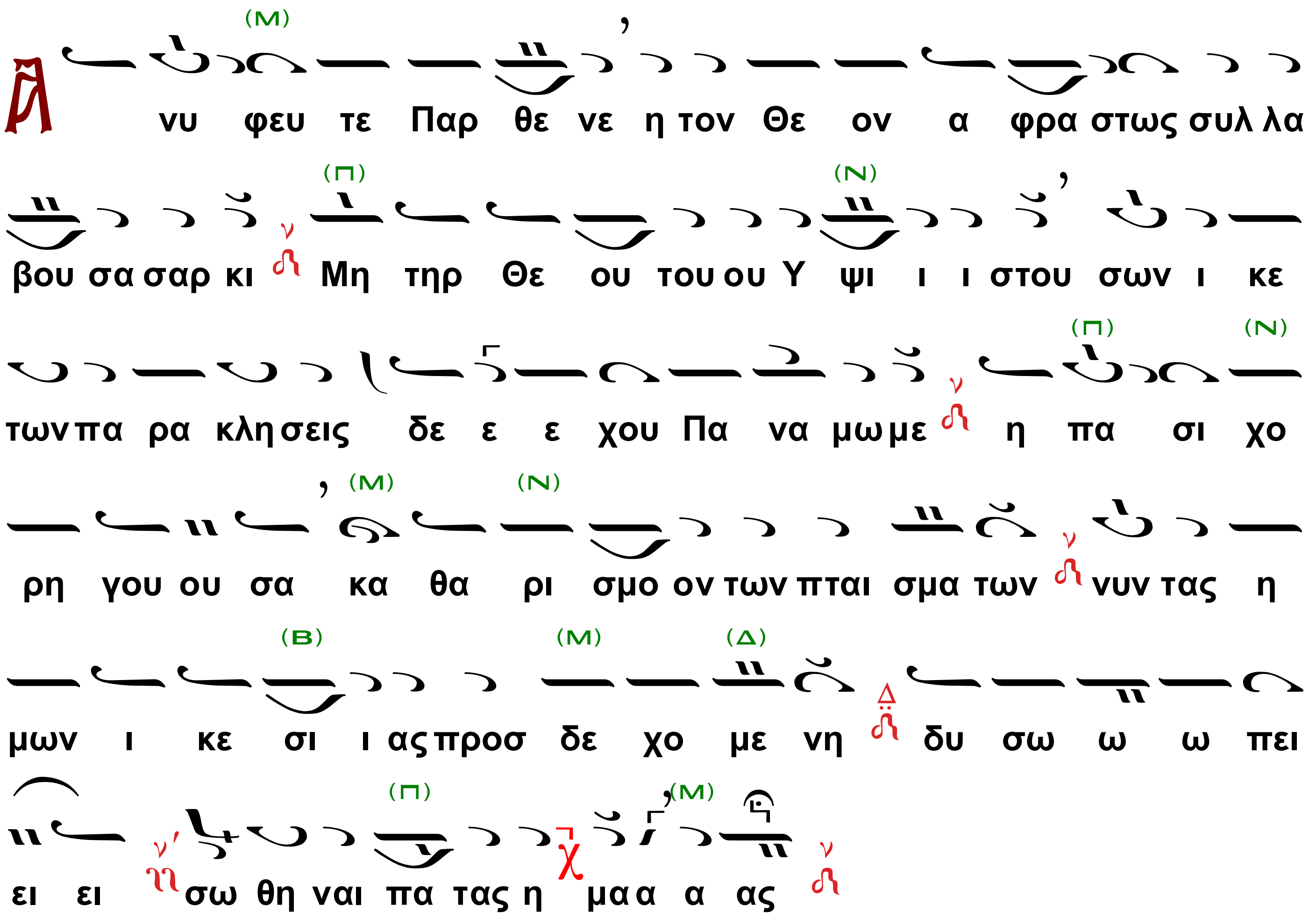

Ὁ Ἱερεύς

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ Ἀναγνώστης

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Π αναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Π άτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία Σου, γενηθήτω τὸ θέλημά Σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς

Ὅτι Σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ α΄ Χορὸς

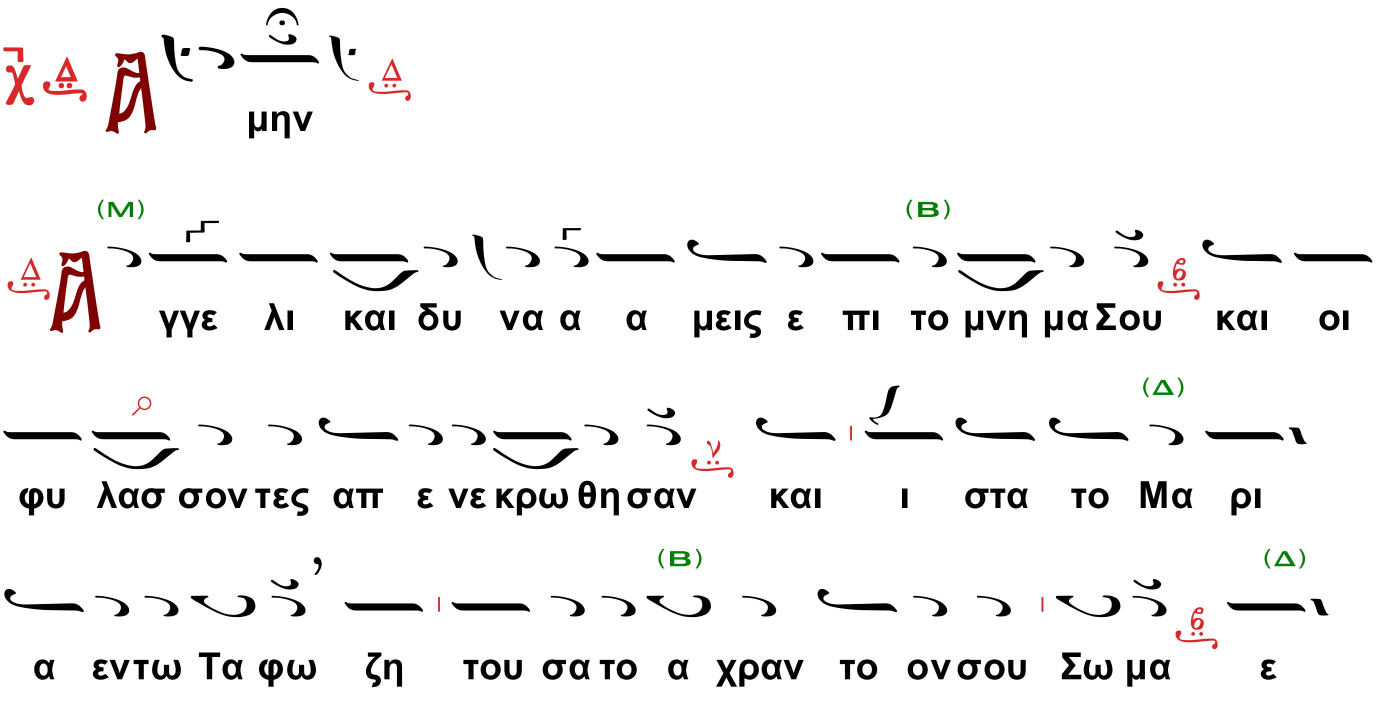

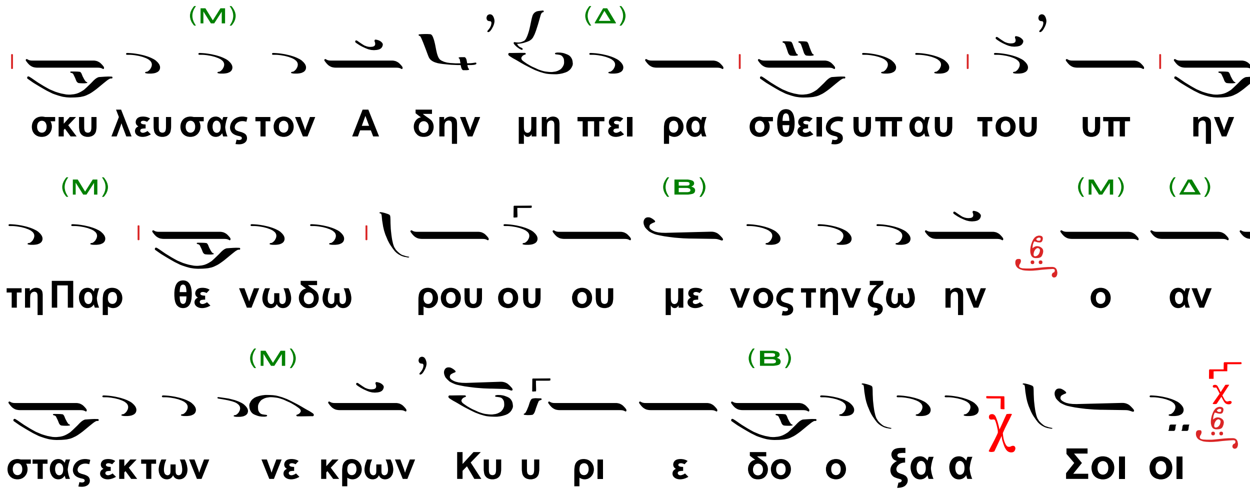

Ὁ β΄ Χορὸς

Ἦχος Γα

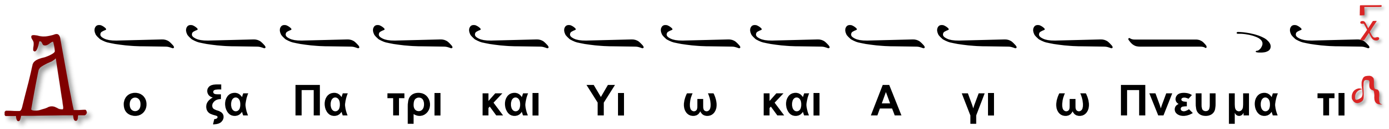

Ὀρθοδοξίας ὁ φωστὴρ Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα καὶ διδάσκαλε τῶν μοναστῶν ἡ καλλονὴ τῶν θεολόγων ὑπέρμαχος ἀπροσμάχητος Γρηγόριε θαυματουργὲ Θεσσαλονίκης τὸ καύχημα κῆρυξ τῆς χάριτος ἱκέτευε διὰ παντός, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ α΄ Χορὸς

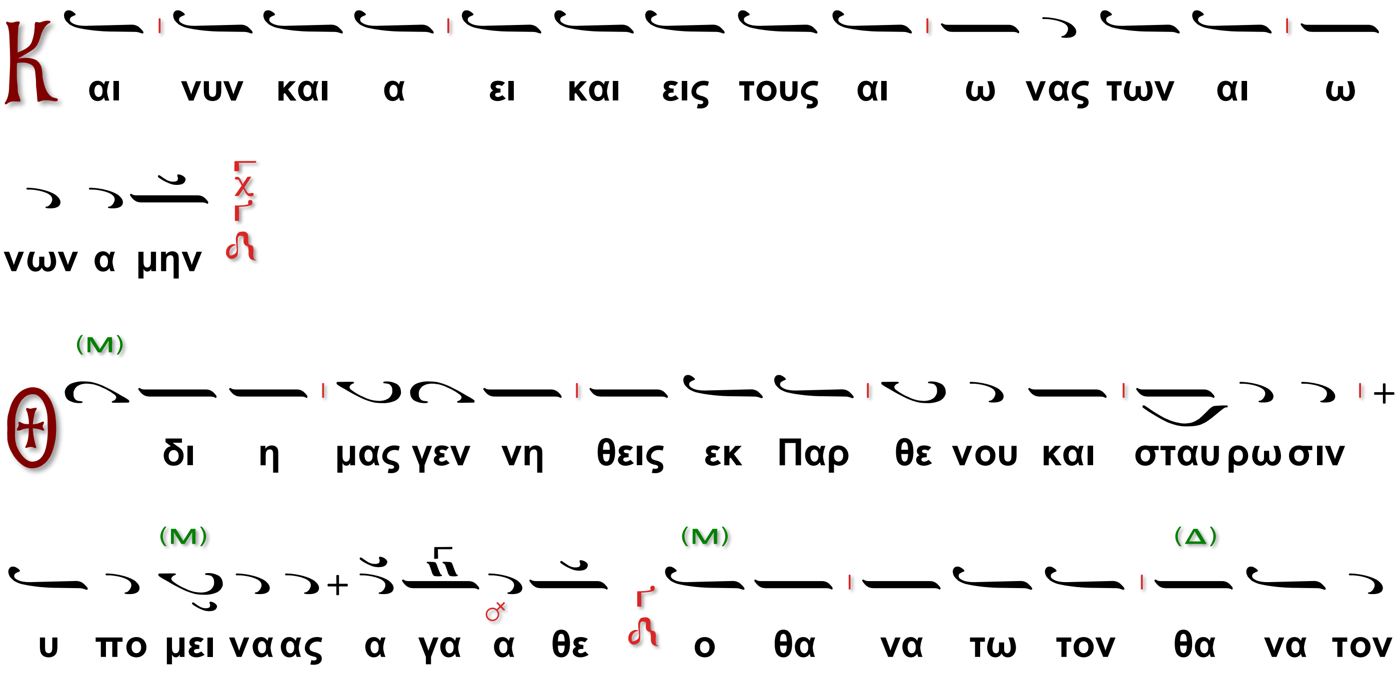

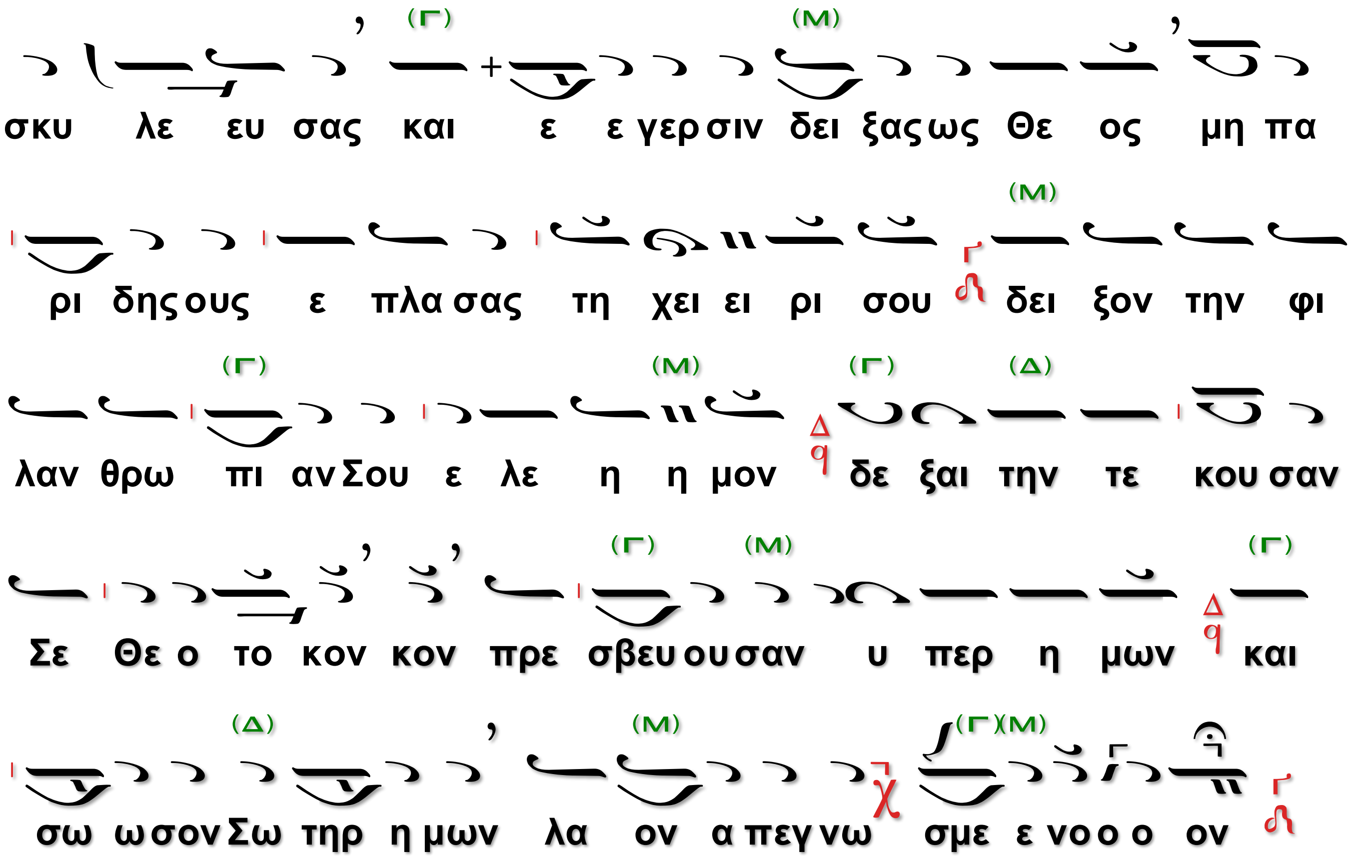

Ἀπόλυσις

ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος ἢ Ὁ Ἱερεύς

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Χορός.

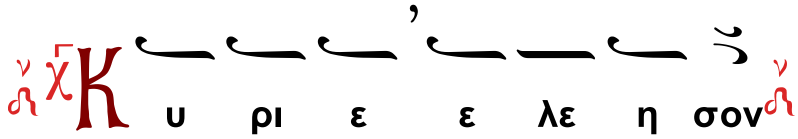

Ὁ Ἱερεύς·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος…

ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία

Ὁ Διάκονος

Σοφία!

Ὁ λαός

Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν .

Ὁ χορός.

Ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις

Ὁ Προεστώς.

Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης.

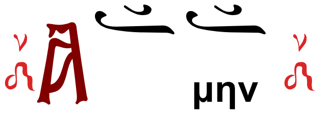

Ὁ Ἱερεύς·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴ ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Ἱερεύς (ποιεῖ ἀπόλυσιν)

Δ όξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα Σοι,

Ὁ Ἀναγνώστης.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ (ἢ Δέσποτα) ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ιερεύς συνεχίζει

ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας… τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Θεοφάνους τῆς Σιγγριανῆς, Γρηγορίου, Πάπα Ῥώμης τοῦ Διαλόγου, τῶν Ἁγίων ἐννέα Μαρτύρων, πυρὶ τελειωθέντων, Φινεές τοῦ Δικαίου, Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, ὧν καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπολύσεως συνηθίζεται νὰ ψάλλῃ ὁ χορὸς τὸ ἑπόμενον

Τὸν εὐλογοῦντα καὶ Ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εις πολλά ἔτη.

Χοροστατοῦντος δὲ Ἐπισκόπου

Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε.

Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα (γ΄).

Ὁ Ιερεύς ἢ ὁ χοροστατῶν Ἀρχιερεὺς συνεχίζει

Δι᾽ εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

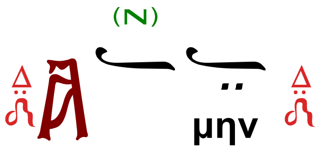

(Χοροστατοῦντος Ἐπισκόπου, ὁ Ἱερεύς)

Δι᾽ εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν, Κύριε, Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ χορός.

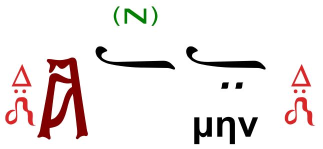

Ἐπιμέλεια
Βασίλειος Σταθόπουλος
Ἀντιστράτηγος ε.α. – Μαθηματικός
Πτυχιοῦχος Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς
Ἀθῆναι, Φεβρουάριος 2023
stathovass@gmail.com